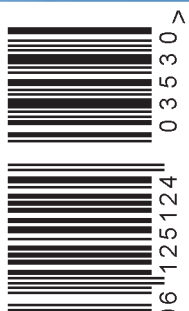

**VLAAMS BELANG
MAGAZINE**

Afgiftekantoor: GENT X
P4A9074

Maandelijkse uitgave (behalve augustus) • Jaargang 5 • nr. 9 • sept. 2008
1,25 euro • Ver. uitg.: Bruno Valkeniers, Madouplein 8 bus 9 te 1210 Brussel

Philip Claeys

Hoofredacteur

België werkt niet

"Laten we ons bezig houden met ernstige zaken, in plaats van met communautaire problemen." Het is een veel gebruikt argument bij de voorstanders van het Belgische *status quo*, en het klinkt nog goed ook. Het enige probleem is dat alle 'ernstige zaken' in dit land communautair getint zijn. Over zowat alles verschillen Vlamingen en Walen van mening. Enkele recente voorbeelden. De Vlaamse overheid wilde een deel van de kosten voor de (dure) vaccinatie tegen baarmoederhalskanker op zich nemen. Zo'n 16.000 12-jarige meisjes kwamen daar dit jaar voor in aanmerking. De zaak gaat echter niet door, omdat de Franstaligen niet akkoord gaan. Het systeem bestaat niet bij hen, dus mag het ook niet in Vlaanderen bestaan, ook al zou de Vlaamse regering het zelf betalen.

Ander voorbeeld. Het Vlaams Instituut voor Biotechnologie(VIB) mag van de federale, Waalse PS-ministers Onkelinx en Magnette geen veldproef uitvoeren met populieren om bio-ethanol te produceren. Een baanbrekend onderzoek dat 10 jaar in beslag nam, dreigt zo teniet te gaan. De pioniersrol van het VIB interesseert de Walen niet in het minst.

De 'Belgen' hebben het niet goed gedaan op de Olympische Spelen, en zwemcoach Ronald Gastra heeft daar een verklaring voor: "Als er één woord is dat niet bij topsport past, is het wel het woord compromis. In België moet je daarentegen doorlopend compromissen sluiten. (...) De splitsing van België zou een goede zaak zijn voor de topsport, want nu gaat er veel geld verloren." Wie zijn wij om daar aan te twifelen?

Van uitstel naar afstel

"Ik ben meer in sport geïnteresseerd dan in politiek, en ik heb er ook meer verstand van." Dit is natuurlijk geen citaat van ondergetekende, maar wel van eerste minister Yves Leterme. In enkele interviews probeerde Leterme, nadat hij elke verkiezingsbelofte overboord heeft gegooid en daarna schaamteloos verder regeerde, zich weer het imago van populaire volksjongen aan te meten. De man hoeft zich geen illusies te maken: zijn geloofwaardigheid is definitief naar de vaantjes. Leterme vervelde de afgelopen maanden probleemloos van Vlaamsgezind politicus tot 'bon Belge'. Of zoals een commentator opmerkte: de afgelopen maanden leek Leterme wel een Verhofstadt in het kwadraat.

Geen compensaties!

Intussen kregen de Vlaamse eisen een begrafenis eerste klas. De drie nieuwe 'bemiddelaars' die na het debacle van Yves Leterme door het Paleis werden aangesteld - allen Franstaligen - deden onmiddellijk wat hen door het establishment is opgedragen: het Belgische status-quo verdedigen. "Wie gelooft in een grote staatshervorming voor 2009, kent niets van politiek," zo liet één van hen optekenen. De militanten van N-VA en CD&V weten nu waar ze staan.

Wie dacht dat de traditionele politici nu wel de gepaste conclusie zouden trekken, komt opnieuw bedrogen uit. In plaats van definitief de stekker uit de Belgische constructie te trekken, blijven zij leuter over 'rondetafelgesprekken' en 'interinstitutionele dialogen'. Waar zijn die beginselvaste politici van vóór de verkiezingen toch gebleven? Zelfs Jean-Marie Dedecker zegt nu dat de Franstaligen "gecompenseerd" moeten worden voor een volstrekt legitieme eis als de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde. Om salonfähig te worden, zijn sommigen blijkbaar tot veel bereid...

Duidelijke keuze maken

Deze zomer viel mij in het weekblad *Knack* een vraaggesprek op met Vaclav Klaus, de huidige president van Tsjechië en een van de architecten van het Tsjecho-Slowaaks scheidingsmodel. Het moeilijkste inzake de onderhandelingen over de boedelscheiding was volgens Klaus "het ontwijken van de 'derde wegen', de tussenoplossingen en de pogingen om halfzwanger te zijn."

Klaus heeft een boodschap voor de Vlaamse en Waalse politici: maak duidelijke keuzes. De keuze van het Vlaams Belang staat alleszins al vast: Vlaanderen vrij!

Bruno Valkeniers

Nationaal voorzitter

Deze maand is onze gastcommentator Wim Van Dijk, Vlaams volksvertegenwoordiger

Stelende eksters

Tussen alle fraaie gebouwen op de Antwerpse Meir staat er ook een heus paleis. Het is een gebouw uit de 18de eeuw dat lange tijd als koninklijke residentie heeft gediend. Vlaanderen heeft het gebouw in 1969 verworven, en het wordt beheerd door Erfgoed Vlaanderen, dat het heeft gerenoveerd. Bij het paleis hoort ook een fraaie, uitgebreide collectie empiremeubelen. In 1980 zijn die meubelen aan diverse musea en ook aan het Hof in bruikleen gegeven. In 1995 heeft het Hof een gedeelte van die museumcollecties gebruikt om er de woning van kroonprins Filip mee in te richten. Op zich is dat geen probleem. Toen ze werden uitgeleend, stonden die meubels in de weg en tijdens de renovatie had men ze toch moeten verhuizen.

Een probleem is het wél dat de Coburgers de meubelen niet meer willen lossen. Er wordt al jaren over onderhandeld, aanvankelijk - zo beweerde de Vlaamse regering toch - 'in een positieve sfeer'. Daarvan is allang geen sprake meer. Het Hof antwoordde gewoon niet meer op brieven van de Vlaamse regering en stuurde ze door naar minister Reynders die op zijn beurt lange tijd niet thuis gaf. Onlangs deelde hij echter fijntjes mee dat Vlaanderen geen recht heeft op de meubelen en dat ze wat hem betreft, best kunnen blijven waar ze zijn.

Wat Reynders zegt (ongetwijfeld op voorspraak van Laken) is manifest onwaar: de meubelcollectie hoorde wel degelijk bij de overdracht aan Vlaanderen, en zelfs wijlen koning Boudewijn drukte de wens uit dat paleis én inhoud één geheel zouden blijven. De ondubbelzinnige brief van de hofmaarschalk daaromtrent werd door *Knack* op zijn webstek geplaatst. "Ik neem aan dat de publieke beroering ertoe zal leiden dat de zaak in der minne geregeld wordt," zei minister Bourgeois vorig jaar in antwoord op een actuele vraag van mijnentwege. De Vlaamse regering wil immers een juridische procedure tegen het Hof vermijden (lafheid is van alle tijden!).

Langs de andere kant kan je je inderdaad afvragen waarom het anders zo discrete Laken publieke afkeuring riskeert voor een collectie meubelen? Ik vermoed dan ook (en velen met mij) dat de collectie op zijn minst partieel beschadigd of gewoon verkocht is, en dat het Hof door zijn halsstarrigheid probeert een nog groter schandaal toegedekt te houden.

Hoe dan ook: de Coburgers zijn stelende eksters, zoals van een aloud geslacht van roofridders mocht worden verwacht.

"Bart De Wever en vrienden zijn kampioenen in het dribbelen rond de door henzelf vooropgezette deadlines. Mocht dit een olympische discipline zijn, de N-VA zou die winnen."

Eric Donckier in
Het Belang van Limburg, 01.08.2008

"We hadden zeker geen meesterstuk verwacht, maar dit slaat alles. Het rapport van de drie koninklijke bemiddelaars is van een ondraaglijke lichtheid, indrukwekkend nietszeggend, een aanslag op het gezond verstand. En toch mogen de heren hun communautaire bedevaart voortzetten. Mét de zegen van eerste minister Letermé. Onbegrijpelijk."

Paul Geudens in
Gazet van Antwerpen, 01.08.2008

Even terugkeren naar 10 juni 2007: CD&V/N-VA verklaarde toen niet in een regering te stappen zonder de splitsing van BHV en een grote staats-hervorming. Intussen zit Letermé I toch al vier maanden in het zadel, is gisteren het zoveelste ultimatum verstreken, maar staan de twee verzuchtingen van het Vlaamse kartel – en bij uitbreiding van alle Vlaamse partijen – nog even ver als waar we 400 dagen geleden stonden: nergens, helemaal nergens."

Peter De Backer in
Het Nieuwsblad, 01.08.2008

"Kunnen we afspreken dat Albert zich in zijn volgende toespraak onthoudt van bezorgd commentaar op het lot van zijn minderbedeelde landgenoten? Dat scheelt een slok, qua hypocrisie. Dank vooraf."

Jan Segers in
Het Laatste Nieuws, 04.08.2008

"Zou het kunnen dat er in de geesten van de mensen en de politiek al vanuit een confederaal model geleefd en gedacht wordt? Kan het dat onze structuren hopeloos achter lopen op wat zich in de praktijk al voordoet? Wie pleit er nog voor België? Zijn dat niet alleen de laatste Belgische organisaties?"

Phillippe Muyters, voorzitter van Voka,
in *De Tijd*, 07.08.2008

Vlamingen ondervertegenwoordigd

Het is al meermaals gezegd: hoewel de Vlamingen binnen België met zo'n 60 procent de ruime meerderheid van de bevolking uitmaken, zijn zij dikwijls het slachtoffer van de vele communautaire scheeftrekkingen in dit land. Ook als het over jobs gaat. In 2006 stelde fractieleider Joris Van Hauthem in de Senaat een reeks vragen over de vertegenwoordiging van de Vlamingen in het federaal openbaar ambt. Daaruit bleek dat de Vlamingen minstens 15.000 banen te weinig krijgen. Niets wijst erop dat deze onaanvaardbare situatie intussen is gewijzigd, wel integendeel. Zo krijgen de Vlamingen bij een overheidsdienst als De Post al snel 1.000 jobs te weinig.

Uitwijzing na eerwraak

Een 22-jarige Turk die vier jaar geleden de nieuwe vriend van zijn – nog niet officieel gescheiden – zus vermoordde om de eer van zijn familie te redden, wordt na het uitzitten van zijn straf het land uitgezet. Dat heeft een rechtbank in het Duitse Stuttgart beslist. Volgens de rechter is de jongeman 'geen werkelijke binnenlander', omdat hij zich erg nauw verbonden voelt met de traditionele Turkse levenswijze en cultuur. De rechtbank acht de kans op herhaling dan ook zeer groot. Eerwraak is een cultuurgebonden misdrijf dat in de Westerse samenleving niet getolereerd kan worden. Ook bij ons hebben nogal wat allochtonen een dubbele nationaliteit. In dat geval kan uitwijzing in principe geen probleem zijn. Het zou bovendien een duidelijk signaal zijn aan het adres van potentiële daders.

Vertrouwen in de politici

Uit een grootschalig marktonderzoek blijkt dat de inwoners van dit land almaar minder vertrouwen hebben in politici. Begin dit jaar was het vertrouwen in het politieke bedrijf al zeer klein, maar nu is het gedaald tot een absoluut dieptepunt: slechts 20 procent gelooft onze politici nog. Ook de Belgische vakbonden scoren slecht (40 procent), net als de journalisten (41 procent). De slechte scores hoeven allermist te verbazen. De traditionele politici verkiezen het eigen belang nog steeds boven de Vlaamse belangen. Om het met de woorden van Leterme zelf te zeggen: wie gelooft die mensen nog?

Migratieproblematiek

In Duitsland publiceerde het weekblad *Stern* verscheidene immigratiestatistieken, die toch wel onrustwekkend zijn. De cijfers hebben betrekking op alle migranten, dus ook op diegenen die inmiddels de Duitse nationaliteit verworven hebben. In totaal telt Duitsland ruim 82 miljoen inwoners, waarvan 15,3 miljoen migranten. Maar liefst 29% van deze migranten is werkloos, onder meer wegens de zwakke taalkennis. Niettegenstaande dergelijke cijfers worden verzwegen en weggemoffeld, heeft het weekblad toch een cijfer over de vreemdelingencriminaliteit in handen gekregen, dat de ernst van de situatie weergeeft. Maar liefst 79% van de jongeren die 10 of meer strafbare daden gepleegd hebben, zijn migranten...

Publicatie geannuleerd

In de Verenigde Staten wordt de uitgave van de historische roman 'The Jewel of Medina' geannuleerd. Het boek behandelt het huwelijk van de profeet Mohammed met zijn 6-jarige bruid Aisha. De uitgeverij vreesde echter gewelddadige reacties uit moslimhoek en besliste het boek niet uit te geven. De auteur, Sherry Jones, is verantwoordigd en verklaarde dat ze "bewust respectvol over de islam en Mohammed heeft geschreven." Dit volstond blijkbaar niet voor een groot aantal moslims die op het internet hun gal spuwden en beweerden dat het boek pornografische scènes bevat.

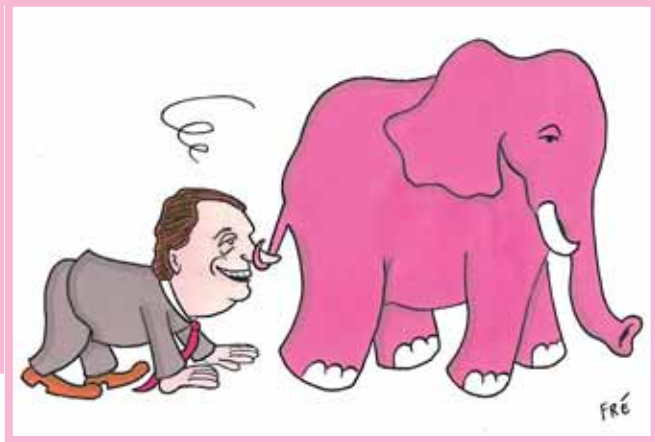
Ijverige parlementsleden

Op 8 augustus berichtte *De Standaard* over de activiteit van de federale volksvertegenwoordigers wat het stellen van parlementaire vragen betreft. En de krant kon niet om de vlijt van de Vlaams Belang-parlementsleden heen: "In het spervuur van parlementaire vragen valt ook de ijverigheid van Vlaams Belang op. Waar bij de PS en MR verschillende leden nog nooit een vraag gesteld hebben, zitten verschillende Vlaams Belang-kamerleden boven de honderd vragen." De leugenachtige bewering van sommige media en politieke tegenstanders dat het Vlaams Belang amper weegt op het politieke debat en dat onze vertegenwoordigers maar wat aanmodderen in het parlement, mag zo stilaan definitief naar het rijk der fabelen worden verwezen.

Dronken Daerden

“Wankel aan de hotelbar, dronken rond het hockeyveld, brallend en lallend op de tennistribune.” Zo versloeg *Het Laatste Nieuws* (14.08.2008) het zoveelste gênante optreden van de PS-minister in Peking. Een beschonken Daerden haalde zich zelfs de woede van de Argentijnse toptennisser Nalbandian op de hals. Geen enkele minister in functie zou zich zo'n gedrag kunnen permitteren, maar Daerden komt er mee weg. De Franstalige media vonden het incident geen artikel waard. Het zal natuurlijk wel helpen dat 'kameraad Porsche' – een bijnaam die Daerden ontleende aan zijn uitgesproken voorkeur voor dure luxewagens – een vertrouweling is van PS-voorzitter Elio Di Rupo.

Waardering

Toen het weekblad *Humo* (13.08.2008) Leterme vroeg of de IJzertoren enige betekenis voor hem had, antwoordde de premier: “De IJzertoren is een handig richtpunt als ik vanuit Ieper naar de kust fiets.” Als blijk van waardering voor het herdenkingsmonument voor de Vlaamse gesneuvelden van de Eerste Wereldoorlog en een belangrijk symbool van de Vlaamse onafhankelijkheidsstrijd, kan dat tellen.

Vakantiegevers gegijzeld

Je zal na een jaar hard werken maar een welverdiende vakantie gepland hebben, en bij aankomst in Zaventem vaststellen dat vakbondsmilitanten andermaal de luchthaven hebben lamgelegd. Door een staking van het bagagepersoneel werden midden augustus tientallen vluchten geannuleerd en omgeleid. 25.000 mensen kwamen in absolute chaos terecht. Men wist niet eens wanneer de bagage werd terugbezorgd... Uiteraard hebben we begrip voor de verzuchtingen van de vluchthavenerij, maar het ging hier om een actie waarvan de gewone reiziger het slachtoffer was. Eens te meer grepen de vakbonden naar een laffe en gemakzuchtige oplossing: een wilde staking. Zonder stakingsaanzegging of zelfs maar een verzoeningspoging. Terecht legde de pers de schuld voor de onaanvaardbare actie in de eerste plaats bij de Belgische vakbonden. “Is het dan voor de bonden een onhaalbare kaart om eens wat creatiever na te denken over acties, in plaats van stevast naar het ultieme middel te grijpen?” vroeg Dirk Castrel zich af in *Gazet van Antwerpen* (12.08.2008).

Splitsing goed voor de topsport

De Belgische atleten hebben bijzonder pover gepresteerd op de Olympische Spelen. De schuldige? België zelf. Het beleid in dit land - met liefst vijf ministers die bevoegd zijn voor Sport, Bloso, het BOIC en tal van andere structuren - is immers te versnipperd. Verscheidene specialisten hekelen de Belgische wafelijzerpolitiek die elk beleid onmogelijk maakt. Zwemcoach Ronald Gaastra in *De Standaard* (20.08.2008): “Als er één woord is dat niet bij topsport past, is het wel het woord compromis. In België moet je daarentegen doorlopend compromissen sluiten. Je ziet het in de regering, je ziet het al op school. Kijk naar het zwemmen: we hebben een Franstalige en een Nederlandse federatie. De Nederlandstalige heeft dankzij Bloso meer financiële mogelijkheden. Als wij dan willen investeren in onze jeugdzwimmers en als we hen zes maanden op stage willen sturen naar Australië, dan kunnen de Franstaligen dat niet betalen en wordt er een gedrocht van een compromis uitgewerkt.” De conclusie ligt voor de hand. “De splitsing van België zou een goede zaak zijn voor de topsport, want nu gaat er veel geld verloren”, aldus Gaastra.

Een villa in Toscane

50 miljoen euro, dat is wat koning en notoir armoedebestrijder Albert II heeft geboden voor een villa in Toscane. Het bescheiden stulpje staat op een riant domein van 31 hectare met wijngaard en zwembad en herbergt vandaag ook nog een hotel en restaurant. Het bod doet ernstige vragen rijzen over het fortuin van de Koninklijke familie. In een zeldzame bui van 'openheid' liet het paleis onlangs in een officiële mededeling weten dat het privévermogen van de vorst 12,4 miljoen euro zou bedragen. Maar dat klinkt nu plots erg ongelooftwaardig.

Vraaggesprek

Gerolf Annemans

"Geloofwaardigheid en vasthouden aan de principes worden de thema's voor 2009"

Het voorbije parlementaire jaar was memorabel. Er werd eendeloos onderhandeld en oeverloos gediscussieerd omtrent een staatshervorming. Er gingen vette vissen en borrelnootjes komen, maar uiteindelijk kwam er helemaal niets. Leterme bracht de koning zelfs een nachtelijk bezoek en vervolgens voorspelden de heren Koninklijke bemiddelaars dat we geen staatshervorming mogen verwachten voor 2009... We zochten Gerolf Annemans op, fractievoorzitter in de Kamer van Volksvertegenwoordigers, met de vraag wat er ons het komende parlementaire werkjaar te wachten staat.

Gerolf Annemans: Wat we de komende maanden zullen zien is een verder wegglijden van de geloofwaardigheid van de CD&V en vermoedelijk ook van haar kartelpartner, de N-VA. De 'Vlaamsgezinde' CD&V had destijds die geloofwaardigheid op een eenvoudige wijze opnieuw opgebouwd, samen met de N-VA. Het volstond voor hen immers te zeggen dat ze niet meer zouden meestappen in een Belgicistisch programma van VLD of S.P.A. Men ging zelfs niet meer aan een Belgische regering deelnemen zonder dat de Vlaamse voorwaarden vervuld waren. Het waren evenwel voor-

waarden en beloftes die de CD&V al gauw inslikte, toen die partij vorig jaar het scenario van Albert II en Guy Verhofstadt volgde en wel in een regering stapte. Die stap was ontgensprekelijk een terugkeer op de verkiezingsbeloften, maar dat zou opgelost worden op 15 juli, de fameuze "einddatum". En dat zou eens geen loze belofte zijn... Helaas, toen is die beruchte 15de juli er gekomen en bleek dat er die dag hoegenaamd niets werd opgelost. Tegenwoordig wil men het zelfs voorstellen alsof die dag geen einddatum was, maar enkel een begin betekende van een proces naar een staatshervorming toe, maar dit is volstrekt onjuist.

En dan hebben we het ontslag van premier Leterme gehad. Aanvankelijk kon men nog denken dat het een consequentie was. Maar toen hij enkele dagen later, in het gezelschap van de Franstalige bemiddelaars, op het bordes van de koning ging staan, was het duidelijk dat het hele ontslag een voorbereid spel is geweest. De mensen dienen dat ook goed in te zien. Het is in dat verband trouwens opmerkelijk dat het ACW na het ontslag van Leterme plots op de voorgrond trad met twee of drie belangrijke woordvoerders. Kennelijk heeft de ACV'er Leterme het

Belgicistische scenario overgenomen. Leterme had in de donkere oppositieperiode van de CD&V ver moeten gaan met het doen van beloftes en het stellen van ultimatus, omdat de geloofwaardigheid van de christendemocraten toen niet zo eenvoudig en voor de hand liggend was. Maar ook Leterme heeft uiteindelijk gedaan wat Martens en Dehaene eerder deden, en hij heeft zich ingeschakeld in het Belgisch systeem.

Op 21 september congresseert de N-VA, op 27 september is het de beurt aan de CD&V. Hoe ziet u het kartel evolueren, houdt het stand?

Gerolf Annemans: Wel, dat hangt hoofdzakelijk van de N-VA af. Die partij is naar mijn mening volledig afhankelijk geworden van haar kartelpartner. De CD&V is een machtspartij en kan bijgevolg benoemingen en profijten uitdelen, en belangrijke benoemingen in het vooruitzicht stellen. Ik heb het gevoel dat de N-VA daar niet meer van loskomt. Meer nog, ik denk ook niet dat dat zal gebeuren... In dat geval gaat het kartel gewoon door en zal men er het beste van maken, in de hoop dat de mensen volgend jaar nog niet zullen gezien hebben hoe erg

het eigenlijk is. Het is een beetje zoals destijds met Guy Verhofstadt. In 2003 heeft hij alles kunnen uitstellen tot het jaar daarna, maar uiteindelijk is het masker in 2004 afgevallen. Naar analogie zal het kartel waarschijnlijk hopen die deadline van 2009, met de Europese en Vlaamse verkiezingen, nog te halen en dan opnieuw aan de macht te komen op het Vlaamse niveau of minstens nog te proberen een coalitie te sluiten die hen aan de macht houdt.

Als dat gebeurt, als de N-VA die Vlaamse geloofwaardigheid dus niet meer opnieuw op de agenda zet, dan is er geen alternatief meer, dan heeft geen van de drie traditionele partijen nog enige geloofwaardigheid. De SP.A kan ze alleszins niet meer opbouwen, die partij heeft ze ook nooit gehad. En de VLD pretendeert zelfs niet geloofwaardig te willen zijn op het Vlaamse vlak. Integendeel, zij blijven de federale kieskring en allerlei Belgische agenda's prominent naar voren plaatsen... Dus indien de CD&V ook al geen geloofwaardigheid meer zal hebben, dan komen er natuurlijk mobiele tijden en ontstaat het enige echte geloofwaardige alternatief. Het mag wel eens gezegd worden, en ik krijg trouwens niet veel andere gelegenheden om het te zeggen, maar het Vlaams Belang zal blijven hameren op de geloofwaardigheid. Principevastheid en geloofwaardigheid worden de thema's voor 2009. De andere partijen kunnen hun principes enkel ondergeschikt maken aan het zogenaamd noodzakelijkerwijze federaal besturen van dit land.

En dan is er nog die andere oppositiepartij, de Lijst Dedecker. Onlangs verklaarde LDD-kamerlid Rob Van de Velde in *De Standaard* dat zijn partij een beleidspartij is en bijgevolg bereid tot compromissen. Midden augustus stelde de LDD bijvoorbeeld al het aantal

Nederlandstalige parlementsleden in Brussel luidop in vraag. Hoe ver kan Jean-Marie Dedecker eigenlijk gaan in dat soort toegevingen, zonder zijn geloofwaardigheid te verliezen?

Gerolf Annemans: Onlangs kreeg ik enkele keren de kans om het gerucht, zeg maar de kwakkel, dat ik op weg was naar de LDD te weerleggen. En toen heb ik telkens geschetst wat naar mijn oordeel het finale verhaal van Dedecker zal zijn. En dat is machtsdeelname. Dat was steeds zijn drijfveer, al van in zijn VLD-periode. Zo is het bijvoorbeeld 100 procent zeker dat Dedecker nooit een andere partij gesticht zou hebben, en ook geen moeilijkheden zou hebben gemaakt binnen de VLD wanneer die hem destijds pakweg minister van Sport zou hebben gemaakt. En op dat vlak zijn we natuurlijk fundamenteel anders. Het is daarenboven ook zo dat die beweging van Dedecker geen fundamentele ideologische leemte opvult. En dit ondanks de inspanningen van professor Boudewijn Bouckaert, die een man is van ideologie, vrijheid en waarden, om van de LDD een soort ideologisch gegeven te maken.

Maar er zit geen coherentie in, de coherentie van een ideologische stroming, van eendoelen of principes die vastgesteld en ook vastgehouden worden. Dus ik geloof ook niet dat LDD, ondanks de tijdelijke successen, een verhaal zal worden zoals het Vlaams Belang er een is: een ideaal en een inhoudelijk alternatief gedurende dertig jaar.

Nog een vraagje om af te ronden. We hebben vaak gehoord en gelezen dat het voorbije jaar, wat parlementair werk betreft, een verloren jaar was. Deelt u die mening?

Gerolf Annemans: Wel, natuurlijk is het zo dat de mensen niet veel hebben kunnen zien. Velen dachten dat er, bij gebrek aan een regering, ook geen parlement was. Maar het parlement heeft natuurlijk wel gewerkt. De cijfers tonen zelfs aan dat een aantal Vlaams Belangers in de top tien van de actieve parlementsleden zijn terechtgekomen, hetgeen ook een voortzetting is van een traditie. Het Vlaams Belang is een parlementaristische partij, die vraagt om voor haar te stemmen zodat ze parlementsleden naar de Kamer, naar de Senaat, naar het Vlaams en Europees parlement zou kunnen sturen en die mensen doen daar hun werk. En het afgelopen jaar hebben we natuurlijk de druk op de ketel gehouden in een aantal grote debatten over de regeringsvorming. Wij hebben ons

controleerend werk gedaan op de uitredende regeringen, evenals op de kwakkelende, tussentijdse, in aanbouw of in opbouw zijnde regering.

Een oppositiepartij als het Vlaams Belang is in het parlement een noodzakelijke basis om te kunnen blijven spreken van een democratie, hoewel we natuurlijk moeilijk kunnen volhouden dat wat nu gebeurt, nog democratisch is. Daarvoor is er een veel te grote rol gegaan naar het Koningshuis. Het open en dicht zwaaien van de poorten van Belvédère heeft een minstens even belangrijke rol gespeeld als alle mogelijke parlementaire debatten, dat is helaas het geval geweest, en dat is een slechte zaak. Al diegenen die vroeger altijd hebben beweerd en beloofd dat de koning eerder protocollair moest worden, hebben het afgelopen jaar wel gezien dat zijn rol uiterst politiek is en dat daar dus een soort machtsverschuiving is geweest. En ze hebben er allemaal aan meegewerkt! Er was geen regering maar er was wel achter de schermen zonder veel parlementaire controle, politieke activiteit in een niet-democratisch orgaan. Dat is zeker een democratisch en parlementair deficit geweest maar het zal niet aan het Vlaams Belang hebben gelegen dat het zo was. Integendeel, wij stonden niet aan de poorten van Laken maar staan, zoals we dat gewoon zijn, aan de top van de parlementaire controle, en dat is nog altijd een teken dat we zoals dat tegenwoordig heet 'goed bezig' zijn!

Alles is communautair

Van BHV over asiel tot gezondheidszorg: over geen enkel thema denken Vlamingen en Franstaligen nog hetzelfde. Zelfs populieren zorgen in dit land voor 'communautaire' tegenstellingen...

In juli nam Leterme definitief de bocht. De 'communautaire dossiers' werden in de koelkast gestopt, de staatshervorming op de lange baan geschoven. De regering zou zich voortaan enkel nog gaan bezighouden met 'de problemen waar de mensen echt van wakker liggen'. Opnieuw ging men daarbij voor het gemak voorbij aan het feit dat in dit land ondertussen zowat elk probleem 'communautair' (geworden) is. Noem een onderwerp, en Vlamingen en Franstaligen houden er verschillende en tegenstrijdige meningen op na.

Van populieren...

Dat bleek nog eens toen de regering Leterme, nauwelijks nadat ze haar weinig eervolle 'doorstart' had gemaakt, in het asioldossier opnieuw werd geconfronteerd met een zichtbare scheidingslijn tussen Vlamingen en Franstaligen. Tijdens de eerste vakantie-weeken werd daarenboven aange-toond dat de Vlaams-Waalse tegenstelling zich heus niet alleen manifesteert in de zogenaamde 'grote dossiers'. Twee recente voorbeelden illustreren op een perfecte manier dat we in dit land in een fase zijn aanbeland waarin letterlijk over niets nog hetzelfde wordt gedacht.

Een eerste dossier dat in juli opnieuw opdook, was dat van de 'Vlaamse populieren'. Eind mei hadden de PS-ministers Paul Magnette en Laurette Onkelinx geweigerd hun goedkeuring te geven aan een proefproject met genetisch gewijzigde populieren van het Vlaams Instituut voor Biotechnologie (VIB). De voorgenomen proef moest de bekroning zijn van een tien jaar durend onderzoek naar een methode om het hout van populieren op een milieuvriendelijke(r) manier om te zetten in bio-ethanol. Belangrijk om weten, is dat de PS-excellenties deze veldproef afschoten tegen het positieve advies in van de binnen- en buiten-

raad, die immers oordeelden dat de proef volstrekt veilig is. Een compleet onbegrijpelijke beslissing dus, die het VIB nu door de Raad van State ongedaan wil laten maken. Niet zonder reden overigens, want door de blokkering van de voorgenomen proef, dreigt Vlaanderen zijn voorsprong in het wetenschappelijk onderzoek naar bio-brandstoffen van de tweede generatie te verliezen.

Tot baarmoederhalskanker

Rond dezelfde periode protesteerden vier professoren van de Universiteit Antwerpen en de KULeuven tegen een andere 'communautaire blokkering', ditmaal in de preventieve gezondheidszorg. Zoals bekend, wil Vlaanderen alle tienermeisjes gratis laten inenten tegen het hpv-virus dat baarmoederhalskanker veroorzaakt. Binnen het bestaande Belgische systeem

houtje van start gaan met zo'n gratis vaccinatiecampagne. Dat kan op dit moment slechts via een systeem van gedeelde financiering, waarbij de federale en de regionale overheden elk een deel van de kosten voor hun rekening nemen. Via dit systeem van cofinanciering "zouden we alle meisjes van twaalf jaar kunnen vaccineren voor ongeveer hetzelfde bedrag waarmee we nu amper de helft van de vijftienjarige vaccineren", aldus een van de professoren in *Het Laatste Nieuws* (26.07.2008). Niets dan voordelen dus, maar het zal nog niet voor morgen zijn. De Franstaligen liggen immers dwars en weigeren hun deel te investeren, wellicht met de bedoeling het hele project te laten financieren met federaal (dus hoofdzakelijk Vlaams) geld. Het gevolg is dat minister van Volksgezondheid(!) Onkelinx de boot afhoudt. Het Vlaamse voorstel blijft dus geblokkeerd en de helft van de tienermeisjes verstoken van het dure vaccin. Voor wie meewarig wil doen over dit zoveelste 'communautaire incident', geven we toch maar mee dat baarmoederhalskanker de op één na belangrijkste oorzaak is van kankersterfte bij vrouwen van 15 tot 44 jaar. Over 'problemen waar de mensen echt van wakker liggen' gesproken...

Basisprobleem

Leterme mag zijn verkiezingsbelofte dan al hebben ingeslikt en doorgaan met een 'niet-communautaire' regering, het verandert niets aan het basisprobleem: het Belgisch model werkt niet meer. Hoe men het ook draait of keert: met de dag wordt duidelijker dat niets in dit land nog kan worden opgelost zonder dat de 'communautaire' knoop wordt ontward. En wat ons betreft: doorgehakt!

Neerwaartse spiraal

45 jaar faciliteiten hebben Ronse niets positiefs gebracht.

Dat Ronse altijd een Vlaamse stad geweest is, blijkt onmiddellijk uit het plaatselijk Ronses dialect: de volkstaal is Vlaams. Toch werd Ronse, onder druk van de plaatselijke Franstalige bourgeoisie, vanaf 2 augustus 1963 een stad met taalfaciliteiten voor de Franstaligen. Deze faciliteiten werden destijds aanvaard door de Vlamingen als een tijdelijke maatregel om aan de Franstaligen de mogelijkheid te bieden zich op termijn aan het Nederlands aan te passen. Jammer genoeg stond nergens in de wet wanneer deze faciliteiten zouden opgeheven worden. Na 45 jaar zijn ze er nog steeds. Meer nog, ze zijn zelfs gebetonneerd in de Grondwet. Van dat tijdelijke aspect is dus niet veel in huis gekomen.

Destijds was Ronse, mede door de textielindustrie één van de rijkste gemeenten van Vlaanderen. In 1963 werd de neerwaartse spiraal ingezet en draagt zij al vele jaren de weinig benijdenswaardige titel van armste gemeente van Oost-Vlaanderen. De faciliteiten hebben Ronse dus niet veel positiefs opgeleverd. Integendeel, torenhoge werkloosheid (actueel ongeveer 11%), het laagst gemiddeld inkomen van Oost-Vlaanderen, zeer veel leegstand van woningen. Het is precies mede omwille van de faciliteiten dat Ronse er zo beroerd aan toe is.

Nefaste gevolgen

Enkele gevolgen van deze faciliteiten: onterecht imago van tweetalige stad; geen fusie van gemeenten; verplichting tot tweetalig personeel, verplicht tweetalige bibliotheek; één-gemeente-politiezone; tweetalige bewegwijzering; geen mogelijkheid tot vestiging van de zetel van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden; verdere verfransing door wettelijk verplicht Franstalig onderwijs; immigratie van Nederlandsonkundige allochtonen en mensen uit Noord-Henegouwen; hoge werkloosheid door aanwezigheid van veel Nederlandsonkundigen,... De faciliteiten hebben nooit geleid tot inpassing van de Franstaligen

gewoonweg een verfransings- en verarmingsmachine geworden. Een historische flater.

Het Vlaams Belang eist al van bij haar ontstaan de afschaffing van de faciliteiten, in afwachting van een onafhankelijk Vlaanderen. Met medeplichtigheid van de CD&V werden ze echter in de Grondwet gebetonneerd.

Ter gelegenheid van de 11-juliviering die in Ronse doorging op 6 juli, pochte de Ronsese CD&V-burgemeester nog dat hij aan Letermé een brief had geschreven waarin hij de afschaffing van de faciliteiten in Ronse had bepleit. Dit was niets meer dan demagogie en verkiezingsretoriek. In Ronse wordt de taalwet op een aantal vlakken door CD&V (ondertussen 20 jaar onafgebroken in de meerderheid) gewoonweg zelfs niet eens correct toegepast. Drie voorbeelden als illustratie:

- De Raad van State besliste in 2004 dat elk individueel contact met de burger in een faciliteitengemeente in het Nederlands moet gebeuren. Tot vorig jaar kregen heel wat Ronsenaars echter nog steeds een eerste uitnodiging voor hernieuwen van hun identiteitskaart in het Frans. Het bleef duren tot het Vlaams Belang klacht indiende tegen deze werkwijze.
- Het document "Vaststelling van woonst" dat de wijkagent afgeeft na wijziging van domicilie wordt nog

steeds in een tweetalige versie bezorgd, ook in strijd met bovenstaand arrest van de Raad van State. Hiertegen is een klacht van het Vlaams Belang in voorbereiding.

- De meerderheid van de studenten verpleegkunde die in het OCMW-rusthuis stage lopen en rechtstreeks contact hebben met de bewoners zijn totaal Nederlandsonkundig.

Uiteraard komt deze oproep van de burgemeester een jaar te laat. Toen het Vlaams Belang hem vorig jaar reeds voorstelde Yves Letermé (toen pas formateur) aan te schrijven over de faciliteiten, wees hij dat nog van de hand onder het voorwendsel dat de faciliteiten gebetonneerd waren. Tenslotte is deze CD&V burgemeester een platte leugenaar. Op 6 juli had hij immers nog niets geschreven aan Letermé. In het schrijven, waarvan de tekst pas later openbaar werd gemaakt, verwees hij immers naar de uitspraak van de Raad van State in verband met de Vlaamse wooncode. Deze uitspraak dateert echter pas van 10 juli. Hoe kan hij dan reeds op 6 juli naar Letermé hebben geschreven?

Hoe terecht zijn argumentatie voor het afschaffen van de faciliteiten ook is, het is ontoelaatbaar voor een politicus en burgemeester zo te liegen; ondertussen echter een handelsmerk van CD&V geworden. Wie gelooft die mensen nog?

Erik Tack

Veiligheid of pesterij?

Vlaanderen heeft het dichtste flitspalennetwerk in Europa, maar voor de Vlaamse Regering mag het nog dichter.

Gedurende de periode 2002 – 2007 werden in Vlaanderen ongeveer 1.500 flitspalen geplaatst. De Vlaamse Regering is van plan dit aantal op te drijven tot 2.000, een operatie die in 2009 moet voltooid zijn. Dezelfde Vlaamse Regering vatte ook het plan op om deze camera's allemaal te digitaliseren, wat toelaat om zowel over-

dag als 's nachts te flitsen. De pakkans bij snelheidsovertredingen is in Vlaanderen dan ook bijzonder groot. Vlaanderen kent daarenboven een streng vervolgingsbeleid voor deze overtredingen. Deze draconische maatregelen staan in schril contrast met de inspanningen die in Frankrijk worden gedaan, waar het aantal flitspalen op één hand te tellen is, en waar de PV's voor snelheidsovertredingen massaal geseponeerd worden.

Boetefonds

De inkomsten die worden verkregen uit boetes voor snelheidsovertredingen komen terecht in het federale 'verkeersboetefonds'. De gelden uit dit fonds worden jaarlijks verdeeld tussen

een ingewikkelde verdeelsleutel. Wat blijkt nu? Hoewel in Vlaanderen de meeropbrengst voor dit fonds 83% bedraagt, gaat slechts 57% van deze meeropbrengst naar Vlaamse politiezones. Vergelijken we dit met de 5% meeropbrengst die Wallonië realiseert voor het fonds en de 37% die in ruil hiervoor naar Waalse politiezones gaat, kunnen we niet anders besluiten dan dat het hier om een verdoken transfer gaat. De Vlaamse inspanning is immers 15 keer groter dan de Waalse, maar toch ontvangt Wallonië meer dan de helft van de middelen die Vlaanderen krijgt.

Bij dit alles dient de vraag te worden gesteld of het plaatsen van flitspalen tot doel heeft de verkeersveiligheid te verhogen, dan wel via de federale omweg, wederom gelden van Vlaamse belastingbetalers naar Wallonië door te sluizen. Het in het wilde weg plaatsen van flitscamera's lijkt eerder tot de tweede optie te leiden.

Doordachte plaatsing

Vlaams Volksvertegenwoordiger Pieter Huybrechts diende daarom recent een voorstel van resolutie in waarin hij de Vlaamse Regering oproept om flitspalen op een doordachte manier te plaatsen om zo de verkeersveiligheid werkelijk te verhogen in plaats van het aantal boetes te maximaliseren. Hij komt in deze resolutie tot de vaststelling dat de landen met het minste aantal ongevallen niet die landen zijn waar de snelheid het meest is beperkt, maar juist de landen zijn waar er een coherent verkeersveiligheidsbeleid wordt gevoerd dat wordt gedragen door de bevolking. Het in het wilde weg plaatsen van flitspalen heeft dan ook geen zin. Heel wat ongevallen worden immers ook veroorzaakt door de toestand van het wegdek. Deze on-

den door infrastructurele aanpassingen.

Het plaatsen van flitspalen is dan ook vanuit verkeersveiligheidsoogpunt, slechts nuttig op plaatsen waarvan is bewezen dat er een reëel gevaar bestaat voor de weggebruikers, en waar het onmogelijk is dit gevaar verder te beperken via een verbetering van de infra-

structuur. Het plaatsen van flitspalen op deze gevaarlijke plaatsen zorgt hierbij voor een terugdringing van de snelheid en verhoogt de controle op deze plekken, aldus Pieter Huybrechts.

Cruciaal hierbij is dat flitscamera's niet verdoken worden opgesteld. Het verdoken opstellen van deze toestellen heeft enkel tot doel om de pakkans en dus de inkomsten uit boetes te maximaliseren. Vanuit veiligheids oogpunt is het veel interessanter om de automobilisten aan te zetten hun snelheid te beperken door de camera's aan te kondigen. Daarom roept Pieter Huybrechts de Vlaamse Regering in zijn resolutie ook op om de flitspalen zichtbaar op te stellen of weggebruikers vooraf te waarschuwen door een signalisatiebord.

Alvast één Vlaams opiniemaker, Eric Donckier, hoofdredacteur van *Het Belang van Limburg*, hoopt dat het voltallige Vlaams Parlement deze resolutie zal goedkeuren. In zijn editoriaal van 13 augustus j.l. vat hij de gedachtegang van de resolutie goed samen: "Als het dan toch zo is dat al die camera's bedoeld zijn om de veiligheid te bevorderen en niet om de staatskas te vullen, laten we ze dan allemaal goed zichtbaar opstellen en op tijd aankondigen met een speciaal bord. De mensen zullen remmen, dat vermindert de snelheid, dat is goed voor de verkeersveiligheid."

Uitstel van executie

De deadline voor een akkoord over de staatshervorming is in juli alweer tot tweemaal toe verschoven. Met een aantal kunstgrepen wil Yves Leterme alsnog zijn hachje redden, alsmede dat van kartelpartner N-VA.

Yves Leterme had het bij zijn aantreden als premier aangekondigd: half juli zou hij naar het parlement komen met een regeerverklaring waarin hij een akkoord over de staatshervorming zou voorstellen. Een volledig uitgewerkt akkoord, met wetteksten erop en eraan, dan wel een begin van een akkoord, of de grote krijtlijnen van een akkoord, ofwel een kader waarin verder zou kunnen onderhandeld worden... Elke meerderheidspartij vulde die belofte in naar godsvrucht en vermogen. Vast stond in elk geval dat 15 juli opnieuw als deadline naar voren werd geschoven. Intussen lag het eerste pakket van de staatshervorming vruchteloos op behandeling te wachten in de Senaat. Het wetsvoorstel werd zelfs nooit op de agenda geplaatst.

Naar de koning

Half juli stapte Leterme niet naar het parlement, maar naar de koning, om er zijn ontslag aan te bieden. Met de pathetische woorden "het federaal overlegmodel heeft zijn grenzen be-

de ring. Zo leek het althans. Na een paar dagen beraad en een af- en aanrijden in Laken, werd Leterme door Coburg "verzocht" gewoon voort te doen. Leterme weigerde met een regeerverklaring naar het parlement te komen, om zo een vertrouwensstemming te ontlopen. Hij kwam enkel wat vragen beantwoorden, meestal dan nog compleet naast de kwestie. Leterme had naar eigen zeggen met zijn ontslag als premier zijn "verantwoordelijkheid genomen". De waarheid is iets prozaïscher: Leterme heeft een komedie opgevoerd en Coburg gebruikt om zijn hachje te redden.

Staatshervorming in koelkast

Om de schijn hoog te houden dat er van een staatshervorming alsnog iets in huis zou komen, werden drie 'bemiddelaars' aangesteld: Raymond Langendries van het cdH, Xavier de Donnéa van de MR en de minister-president van de Duitstalige Gemeenschap, Karl-Heinz Lambertz van de PS. Stuk voor stuk Franstaligen. Hun opdracht luidde officieel dat zij de mogelijkheid dienden te onderzoeken waarbinnen de onderhandelingen over de staatshervorming zouden kunnen worden heropgestart. De officiële opdracht luidde: tijd winnen. De drie kregen tijd tot 31 juli om een rapport te schrijven. Op 31 juli kwamen de drie zeer voorstelbaar vertellen dat zij door Coburg (lees door Leterme) hun opdracht verlengd zagen tot midden september. In één en dezelfde maand werd de deadline voor de staatshervorming twee keer uitgesteld. Het doel was bereikt: de communautaire perikelen over de zomervakantie heen tillen.

"Interinstitutionele dialoog"

Na de Raad van Wijzen, het Octopus-overleg en het Heptatus-overleg is de Belgische politiek alweer een nieuwe term rijker: de "interinstitutionele dialoog", gelanceerd door de bemiddelaars. Dit is allesbehalve een dialoog van gemeenschap tot gemeenschap, maar wel een dialoog waarbij ook het Brussels Gewest, evenwaardig aan het

Leterme voerde een komedie op

dat geval komt Vlaanderen in een één tegen twee-situatie te staan. We kunnen ons niet voorstellen dat Vlaams minister-president Peeters bereid is in dergelijk scenario te stappen.

Eén ding staat vast: na veertien maanden is er nog steeds geen begin van oplossing in zicht.

Lambertz liet al verstaan dat voor de regionale verkiezingen van 2009 geen grote staatshervorming mogelijk is. Van enige garantie op een "grote" staatshervorming is hoe dan ook geen sprake. Die garantie kan de N-VA dus alvast op haar buik schrijven. Bart De Wever is overigens ook kampioen in het verschuiven van deadlines. Aanvankelijk zou hij de stekker uittrekken op 31 juli. Omdat een regering doen struikelen in de vakantieperiode wat moeilijk ligt, verschoof hij de "fatidieke" datum dan maar naar 21 september. Karl-Heinz Lambertz had het op 31 juli over de boot die hoe dan ook moet vertrekken. Een boot die echter al driekwart onder water staat, kan niet vertrekken, die boot zinkt.

Actie Leeuwenvlag

Eind april lanceerde het Vlaams Belang zijn grootscheepse VL-campagne, waardoor intussen vele tienduizenden Leeuwenvlaggen tot in alle uithoeken van Vlaanderen werden bezorgd. Via de nationale webstek werd tevens een fotowedstrijd georganiseerd: ook in het buitenland kunnen bewuste Vlamingen immers de Leeuw laten klauwen. Deze actie bleek eveneens een schot in de roos: de afgelopen weken werd onze redactie overstelpt met honderden foto's van Leeuwenvlaggen in binnen- en buitenland. Omdat het onmogelijk is alle ingezonden foto's te publiceren, beperken we ons op deze pagina's tot een selectie.

Galtur - Oostenrijk
(fam. Ledoux)

Mont Ventoux - Frankrijk

Bielefeld - Duitsland
(Jürgen Dekemele)

Josselin - Bretagne
(fam. Vanhoof-Geeraerts)

Rockies - Canada
(Tim Askin)

Col d'Allos - Frankrijk
(Robert Van der Stappen)

Wes Kaap - Zuid-Afrika
(fam. De Lie)

Bonette - Frankrijk
(Piet Buijs)

Vlaamse vennootschappen té vaak gecontroleerd!

Decennialang is in België een zichtbare, een voelbare transfer aan de gang van Vlaanderen naar Wallonië.

Niet minder dan 10 miljard euro wordt jaarlijks naar het zuiden van het land versast. Een regelrechte schande en een schaamteloze afroming van Vlaamse welvaart, vindt het Vlaams Belang.

Er zijn ook minder zichtbare, minder voelbare onevenwichten in België, en een daarvan heeft te maken met fiscale controle van vennootschappen en particulieren. Zo meldde *De Tijd* (29.07.2008) dat "controleurs in Vlaanderen 3 keer zoveel belasting- en btw-dossiers onder de microscoop blijken te leggen als hun confraters ten zuiden van de taalgrens. Brusselse btw-plichtigen krijgen niet eens een tiende van het aantal btw-controles te verduren. Dat zijn hallucinante cijfers, want hoe u ze ook draait of keert, ze vertellen altijd dat de ene burger van België zwaarder aangepakt wordt dan de andere".

Spectaculair nieuws dus. Alleen spijtig dat *De Tijd* vergat te vermelden dat deze informatie naar boven is gekomen dankzij gerichte mondelinge vragen van het Vlaams Belang. En het onevenwicht heeft niet alleen betrekking op de btw-controles.

Uit de antwoorden van minister Reynders op verschillende mondelinge en schriftelijke vragen van onze fractie bleek dat in Vlaan-

deren in 2005 ongeveer 7% van alle vennootschappen geen jaarrekening neerlegden, terwijl dat in Wallonië 11% van de vennootschappen betrof en in Brussel zelfs 18%. Of met andere woorden: terwijl Vlaanderen goed is voor ongeveer 61% van alle Belgische vennootschappen, bedraagt het aandeel Vlaamse vennootschappen in de Belgische vennootschappen, die geen jaarrekening hebben neergelegd in 2005, slechts 45%. Minder dan de helft dus.

Vlaanderen scoorde ook beduidend beter als het erom ging te meten of de vennootschappen de verplichte jaarrekening binnen de gestelde termijnen neerlegden: 22% van de Vlaamse vennootschappen waren iets te laat, terwijl dat in Wallonië om 32% van de vennootschappen ging en in Brussel om 30%.

Nochtans en ondanks het feit dat vennootschappen met zetel in Vlaanderen blijkbaar beter en sneller vennootschapsbelasting betalen, hun jaarrekeningen op tijd neerleggen, kortom zich veel beter aan de vennootschapswetten houden, blijkt de Belgische overheid het nodig te vinden om in verhouding véél meer Vlaamse vennootschappen te controleren! Zo werden in 2005 niet minder dan 19.084 btw-dossiers inzake vennootschappen door de controlecentra geopend, waarvan niet minder dan 70% in Vlaanderen. Inzake vennootschapsbelasting legden

de centra 15.609 dossiers aan, en ruim 67% daarvan tegen Vlaamse vennootschappen. Hetzelfde beeld verschijnt als het gaat over dossiers inzake personenbelasting.

Het feit dat Vlaamse vennootschappen meer gecontroleerd worden dan Waalse zorgt voor oneerlijke concurrentie omwille van twee redenen. Ten eerste omdat controles altijd extra administratieve rompslomp met zich meebrengen en ten tweede omdat het de Vlaamse vennootschappen meer in hun bewegingsvrijheid beperkt dan de Waalse. De Vlaamse ondernemingen worden geconfronteerd met oneerlijke concurrentie van de Waalse bedrijven die het niet zo nauw nemen met de handelsbepalingen. Bestaande wetten moeten door alle vennootschappen worden nageleefd.

Voldoende redenen, vond onze fractie, om dit dossier te blijven opvolgen. Binnenkort zullen we de regering aan de tand voelen en concrete maatregelen eisen waardoor de rechtszekerheid voor Vlaamse ondernemingen kan verhoogd worden. Het zal allicht niemand verwonderen dat alleen dankzij de actie van het Vlaams Belang dit dossier op de tafel van de regering belandde en dus in de actualiteit kwam.

Peter Logghe

Gordel mee!

Het Vlaams Belang roept al zijn leden en sympathisanten op om op zondag 7 september deel te nemen aan de jaarlijkse Gordel en zo het Vlaamse en groene karakter van de Vlaamse Rand rond Brussel te ondersteunen. Voor een overzicht van de talrijke wandel- en fietsroutes kan u terecht op www.de-gordel.be.

De Vlaams Belang-mandatarissen zullen dit jaar in groep deelnemen aan de familiewandeling (7 km) vanuit Zaventem. Graag nodigen we u uit hieraan deel te nemen met uw familieleden, vrienden en kennissen. Het Vlaams Belang legt gratis bussen in vanuit alle Vlaamse provincies.

BUSREGELING

Provincie Antwerpen:

Turnhout - Station: 9.00 uur
Herentals - Wellens: 9.40 uur
Berchem - Kerk: 10.20 uur
Schoten - Parking Carrefour Pizza-hut: 9.30 uur
Kontich - E19 carpoolparking: 10.00 uur
Mechelen - Rode Kruisplein: 10.20 uur
Willebroek: Zie busregeling Oost-Vlaanderen

Provincie Limburg:

Maasmechelen - Gemeentehuis: 8.30 u.
Hasselt - Dussartplein: 9.00 u.
Beringen - Superconfex bij uitrit 26 autosnelweg: 9.30 u.

Provincie West-Vlaanderen:

Brugge - Magdalenaparking: 8.45 u.
Roeselare - De Gezelle: 9.15 u.
Kortrijk - Voorkant station: 9.45 u.

Provincie Vlaams-Brabant:

Halle - Sint-Rochuskerk: 8.30 u.
Anderlecht - Kruispunt Prins van Luik: 8.55 u.
Vilvoorde - Portaelsplein: 9.20 u.
Haacht - Markt (kerk Vilvoorde): 9.45 u.
Leuven - Parking Bodart: 10.10 u.

Provincie Oost-Vlaanderen:

Gent - Kramersplein: 9.15 u.
Aalst - Den Haring: 9.45 u.
Affligem - Carpoolparking: 10 u.
Dendermonde - De Bruynkaai: 9.00 u.
Sint-Niklaas - Parking Syntra Hogekouter: 9.30 u.
Willebroek - Kruispunt Dendermondsesteenweg - Rijksweg (voor oprit A12): 10.00 u.

BUSVERVOER

Voor inschrijving (verplicht!) en informatie over gratis busvervoer vanuit uw regio kan u contact opnemen met uw regionale secretaris (iedere werkdag van 10.00 tot 18.00 uur).

PROVINCIE ANTWERPEN

Regio Antwerpen: 03/216.92.13
 Regio Antwerpen-Zuid: 03/459.89.84
 Regio Mechelen - Lier: 015/41.18.48
 Regio Voorkempen: 03/658.67.37

PROVINCIE LIMBURG

Regio Noord-Limburg: 011/54.79.20
 Regio Midden-Limburg: 011/23.33.49
 Regio Zuid-Limburg: 012/67.24.49

PROVINCIE VLAAMS-BRABANT

Regio Halle: 02/582.91.75
 Regio Leuven: 016/20.43.01
 Regio Vilvoorde: 02/253.38.27

KOEPSEL BRUSSEL

Regio Brussel-19: 02/219.34.67

PROVINCIE OOST-VLAANDEREN

Regio Aalst: 053/77.55.07
 Regio Dendermonde - Sint-Niklaas: 03/777.08.01
 Regio Oudenaarde: 055/21.10.02

PROVINCIE WEST-VLAANDEREN

Regio Brugge: 050/39.72.81
 Regio Kortrijk: 0475/42.19.29
 Regio Roeselare: 0472/52.71.85
 Regio Middenkust: 059/80.80.81

Dweilen met de kraan open

De vaudeville rond de acties van illegalen maakte duidelijk dat (ook) onder Leterne van enig immigratiebeleid nog steeds geen sprake is.

Tijdens de eerste vakantieweken was het (falende) immigratiebeleid niet uit het nieuws te branden. Geruime tijd bleven acties van illegale vreemdelingen de actualiteit beheersen. Nadat VLD-minister Turtelboom had toegegeven aan de chantage van illegalen en Franstalige politici, namen de acties hand over hand toe en werden in Brussel niet alleen kerken, maar ook torenkranen bezet.

België koploper

Dat illegalen overgaan tot (mediatieve) acties, is in dit land ondertussen niet bepaald origineel meer te noemen. Zowat een jaar geleden verklaarde VLD-minister Dewael hierover in *De Morgen* (02.08.2007): Illegalen mogen hier ongestoord persconferenties geven, op de barricades kruipen en hun eisen stellen. Weinig landen in de wereld zouden dat toestaan." Dat klopt in ieder geval, en het hoeft dan ook niet te verbazen dat – in vergelijking met onze buurlanden – België "koploper is op het vlak van hongerstakingen

en bezettingen door mensen zonder papieren." (*Het Laatste Nieuws*, 30.07.2008) In onze buurlanden wordt dan ook niet toegegeven aan de eisen van illegale actievoerders en wordt bij dit soort acties bovendien veel sneller overgegaan tot ontruiming.

Franstalig applaus

In dit land daarentegen bleef de overheid ook nu weer werkloos en besluiteloos toezien op de georganiseerde chantageacties. Dagenlang schoven de politieke verantwoordelijken de zwarte piet naar elkaar door. Voor VLD-minister Turtelboom was het een zaak van de Brusselse politie. Brussels PS-burgemeester Thielemans – nochtans mans genoeg om een vreedzame manifestatie tegen de islamisering van Europa uiteen te laten ranselen door 'zijn' politie – liet dan weer weten dat de bouwondernemers hun kranen maar beter moesten afschermen en stelde voor het overige de federale overheid verantwoordelijk. En daar bleef het niet bij, want de actievoerende illega-

len werden heel die tijd aangemoedigd door prominente politici van de PS en het cdH, de Franstalige zusterpartij van CD&V. Terwijl figuren zoals Marie Arena en Joëlle Milquet openlijk hun steun betuigden aan de illegalen, weigerden verschillende burgemeesters van PS- en cdH-signatuur manifest tegen de kerk- en kraanbezettingen op te treden. In de Brusselse gemeente Sint-Joost-ten-Node stelde PS-burgemeester Demannez op een gegeven moment zelfs een lokaal ter beschikking van de illegale actievoerders.

Regering zwicht opnieuw

De illegalen werden in hun acties ongetwijfeld ook aangemoedigd door het feit dat VLD-minister Turtelboom, net zoals haar voorganger en partijgenoot Dewael, uiteindelijk bereid bleek op hun eisen in te gaan. Zo kregen heel wat actievoerende illegalen een 'tijdelijke' verblijfsvergunning die... verlengbaar is. Brusselse minister van Economie en Tewerkstelling Cerexhe (cdH) deed er nog een schepje bo-

venop en deelde 'omwille van humanitaire redenen' aan betrokkenen ook nog eens arbeidsvergunningen uit. Op die manier maken deze illegalen dan ook een grote kans om later in aanmerking te komen voor een definitieve regularisatie, zeker omdat tegen die tijd de regels wellicht nog verder uitgehold zullen zijn (we berichtten hierover in het juninummer van dit magazine). Door te zwichten voor de chantage van de actievoerende illegalen en de Franstalige politici, stuurde Turtelboom in ieder geval de boodschap de wereld in dat dergelijke acties wel degelijk lonen. Een en ander werd overigens bevestigd door ene Pol Van Camp, woordvoerder van het 'open grenzen'-comité 'Recht op Migratie': "De laatste jaren hebben enkele honderden hongerstakingen zo papieren gekregen" (*De Standaard*, 20.07.2008).

Inhumaan? Laks!

Bij de heisa die de voorbije weken alweer werd opgevoerd, wordt wel eens vergeten dat heel wat actievoerende illegalen zelfs volgens de meest lakse criteria niet in aanmerking komen voor regularisatie. Zo bijvoorbeeld hebben niet weinigen onder hen zelfs nooit de moeite gedaan om een asielaanvraag in te dienen. Hun situatie is dan ook niet het resultaat van een 'inhumaan beleid', maar van hun eigen – bewuste – keuze. Zij zouden in dezelfde situatie dan ook in elk land ter wereld worden uitgewezen en het spreekt voor zich dat, wanneer zelfs in dergelijke gevallen wordt geregulariseerd, men in feite evengoed kan overgaan tot een officiële politiek van open grenzen. En laat dat nu net de agenda zijn die achter het valse pleidooi voor een 'humaan asielbeleid' van een bepaald slag van opiniemakers, actiecomités en (Franstalige) politici schuilgaat.

We schrijven wel degelijk "een vals pleidooi", want 'inhumaan' kan het asielbeleid in dit land zeker niet genoemd worden. We verwijzen terzake naar het rapport van de Rotterdamse Erasmus Universiteit, dat begin dit jaar openbaar werd gemaakt en waaruit bleek dat het lakse en inconsequente beleid (met ondermeer een soepele regularisatiepolitiek) dit land net aantrekkelijk maakt voor illegale inwijkelingen uit alle windstreken. "Op basis van de bestaande criteria krijgen nu maandelijks zo'n 1.000 illegalen een vergunning", zo geeft ook VLD-minister Turtelboom toe. Een cijfer dat met zoveel woorden wordt bevestigd door Freddy Roosemont, hoofd

"Per maand regulariseren wij nog altijd ongeveer duizend personen." (*De Morgen*, 31.07.2008) In totaal is er de voorbije drie jaar sprake van meer dan 30.000 'individuele' regularisaties omwille van 'humanitaire redenen'. Een statuut dat – dit voor alle duidelijkheid – de jongste jaren wel bijzonder ruim geïnterpreteerd wordt en in de jaren negentig goed was voor hooguit honderd gevallen per jaar. Maar voor sommigen – PS en cdH op kop – is het natuurlijk nooit genoeg...

Vicieuze cirkel

Tijdens de grootschalige regularisatieronde die in 2000 van start ging, werden uiteindelijk meer dan 50.000 illegalen geregulariseerd. Bij de aankondiging van deze grootschalige campagne werd steeds beweerd dat het om een eenmalige operatie ging, waarna een krachtadig en consequent beleid zou gevoerd worden. Dat is er, zoals bekend, niet gekomen. In plaats van een actief opsporing- en repatriëringbeleid, kwamen we terecht in een situatie die een permanente regularisatie (a rato van 10.000 per jaar) mengt met een feitelijk opsporingsverbod en een falend uitwijzingsbeleid. De gevolgen zijn er dan ook naar. Volgens een minimale (!) schatting van de Erasmus Universiteit bevinden zich vandaag, enkele jaren dus na de 'eenmalige' regularisatieronde onder Verhofstadt, niet minder dan 110.000 illegale vreemdelingen in het land.

Het hoeft geen betoog dat België, ook wat de problematiek van de illegale immigratie betreft, in een vicieuze cirkel is terecht gekomen. Een vicieuze cirkel die enkel kan doorbroken worden indien eindelijk werk wordt gemaakt van de beloofde eerlijke en kortdate politiek. Maar zoals ondertussen reeds duidelijk is geworden, hoeft men ook daarvoor niet op Leterme te rekenen.

Dirk De Smedt

Asielchantage

De laatste weken vierde de emo-politiek weer hoogtij, letterlijk en figuurlijk.

In een poging verblijfspapieren te verkrijgen, bezetten een samenraapsel van illegalen, kandidaat-politiek vluchtelingen en uitgeprocedeerde asielzoekers verschillende werfkranen in Brussel. Na de hongerstakingen en kerkbezettingen was opnieuw media-aandacht verzekerd. In eerste instantie moet men deze acties verwerpen als asielchantage, nl. chantage van de overheid om de wet niet toe te passen. Niet toevallig werden de acties georganiseerd vanop de ULB-campus, met als enig doel de promotie van een linkse open-grenzen-politiek.

We moeten dan ook niet boos zijn op de chantageplegers, maar wel op hen die de chantage mogelijk maken. Het begon al met het bezoek van Joëlle Milquet aan de kerkbezettters. Met deze politieke recuperatie van een Belgische vice-premier was het voor voor- en tegenstanders duidelijk dat de actievoerders hun slag zouden thuishalen. Het bleef echter niet bij symbolische steunbetuigingen. Zo verklaarde Benoît Cerexhe, Brussels cdH-minister van Werk en Economie, aan de media dat hij arbeidsvergunningen blijft geven aan asielzoekers. Deze werkzoekenden zijn zelfs zo belangrijk voor de excellentie dat hij ze ontvangt op zijn kabinet, om daar hun werkvergunning uit te reiken. Een eer die weinig legale werkzoekenden te beurt valt. Hiermee is het cliëntelisme terug van nooit weg geweest.

Naar eigen zeggen doet de minister dit omdat hij volkomen begrijpt dat deze mensen ten einde raad zijn omdat de

geraakt over nieuwe regularisatiemaatregelen. Nog naar eigen zeggen weet hij uit eigen ervaringen dat die asielzoekers goede werkers zijn.

Deze houding is om verschillende reden onaanvaardbaar.

Ten eerste komt hij tussen in het regularisatie- en nationaliteitsbeleid van de federale regering. Immers door de werkvergunning werkt hij mee aan het definitief verblijf en latere regularisatie van illegalen. Zo ontnemt hij elke beleidsruimte van de federaal bevoegde minister en voert hij een de facto regularisatie-politiek. Eén van de kraanbezettters gaf het ook duidelijk aan: met een 'tijdelijke' wettelijke verblijfs- en werkvergunning ligt de weg open naar definitieve regularisering en nationaliteitsverwerving.

Ten tweede creëert deze politiek een aanzuigeffect voor illegale migratie en nieuwe chantageacties. De versterkte toevloed aan niet-gekwificeerde werkzoekenden zal de Brusselse torenhoge werkloosheid zeker niet helpen oplossen. Symptomatisch was trouwens de vaststelling dat één van de actievoerders een notoir crimineel is met een ellenlang strafblad, 20 arrestaties en 3 jaar effectief op zijn conto. Bovendien staat deze 'goede werker' ook nog geseind. Door een ogenschijnlijk sympathieke politiek van bevoegdheidsoverschrijding en wetschending doet Cerexhe niets aan zijn eerste opdracht, de Brusselse economie uit het slop halen en de werkloosheid bestrijden.

acties na de ontering van gebedshuizen voor een groot risico op economische schade voor de Brusselse economie. Voorlopig lijkt het gevaar op blokkering van de bouwerven geweken, dankzij het doortastend optreden van de bouwfederatie en het gerecht. Te vrezen valt echter dat de mediagenieke ULB'ers al broeden op nieuwe spectaculaire bezettingen. Naast de directe kostprijs voor de getroffen onderneming, dreigt op lange termijn het reeds belabberd imago van Brussel nog meer klappen te krijgen. De passieve houding van de PS-burgemeester van Brussel, Thielemans, die uit vakantie terugkomt, speciaal om te zeggen dat hij niets zal doen, ondersteunt enkel het imago van Brussel als werklozenstad.

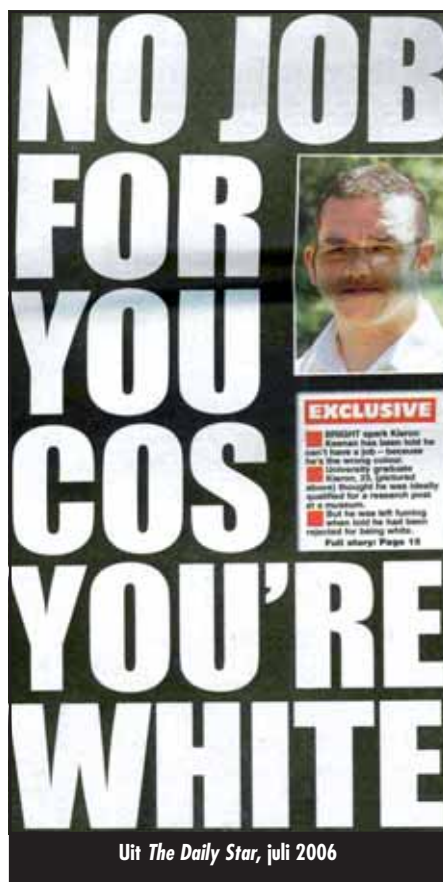
De enige verstandige oplossing is dan ook actievoerders op te pakken, hun statuut te controleren en zonodig onder te brengen in gesloten asielcentra, eventueel hun straf te laten uitzitten en/of naar het land van herkomst te sturen. Zonder resultaat zal het snel gedaan zijn met de levensgevaarlijke kraanbezettingen.

Maken politici als Cerexhe, Milquet of Thielemans al deze overwegingen dan niet? Heel misschien wel, maar ze wegen alleszins niet op tegen het plezier van het dwarsbomen van een Vlaamse (zogenaamde) verstrenging van de nationaliteitswetgeving. Bovendien beseffen de Brusselse politici dat de volgende verkiezingsoverwinningen in Brussel staan of vallen met de sympathie van de steeds aangroeiende vreemdelingenpopulatie. Met hun pleidooien voor regularisatie winnen ze dubbel: op termijn extra stemmen van de nieuwe Belgen en nu reeds een vreemdelingsvriendelijk imago bij de grote vreemdelingengemeenschap. cdH is duidelijk aan een inhaaloperatie bezig tegenover de PS. Met zijn voortijdige terugkeer uit vakantie bewees Thielemans dat hij het cdH-manoeuvre doorzag.

Voor ons moet het eens te meer duidelijk zijn: het gevaar komt van links.

Quota in Brussel

Bedrijfsleiders moeten weldra mensen aannemen op basis van afkomst.

Net voor het zomerreces werd in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement nog snel een hele resem ordonnances besproken die de zogenaamde evenredige participatie en de vermeende discriminatie bij aanwerving moeten aanpakken. Zo wil men ook privébedrijven de komende vijf jaar minimumquota opleggen voor het aanwerven van vreemdelingen.

Het Vlaams Belang heeft zich als enige partij uitdrukkelijk tegen deze voorstellen verzet. De voorstellen pleiten namelijk ondubbelzinnig voor het voeren van een beleid van "positieve" discriminatie. Het voeren van een beleid dat ongegeneerd pleit voor positieve discriminatie op basis van afkomst is op zich reeds puur en oversneden racisme. Immers, door zulke beleidsmaatregelen ligt de lat niet gelijk voor iedereen in ons land. Autochtone werklozen worden zo op een schandalige manier achtergesteld ten

Volgens de indieners van de verschillende voorstellen, van de Franstalige partijen over de SP.A en de CD&V, is de torenhoge werkloosheid bij bepaalde bevolkingsgroepen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest enkel maar te wijten aan het feit dat ze bij aanwerving gediscrimineerd zouden worden.

Een premisse die uiteraard volledig fout is. Het zal in Brussel trouwens niet langer nodig zijn dat men kan bewijzen dat men gediscrimineerd werd bij de niet-aanwerving. Neen, men gaat zelfs zo ver om de bewijslast gewoon om te keren. Vanaf nu zijn het de bedrijfsleiders die zullen moeten kunnen bewijzen dat ze niet gediscrimineerd hebben! Eén van de basisbeginsels van de rechtstaat, namelijk dat men onschuldig is tot het tegendeel wordt bewezen, wordt hierbij vakkundig onderuit gehaald.

Tweetaligheid niet langer een troef?

De problemen van de tewerkstelling in Brussel dienen in de eerste plaats aangepakt te worden op het vlak van onderwijs, van tweetaligheid, en van werkbereidheid; en dus niet op het vlak van gedwongen en krampachtig artificieel nastreven van diversiteit binnen de arbeidsmarkt. Het probleem van de alloctonenwerkloosheid is en blijft in de eerste plaats een probleem van te lage scholing - vooral door gebrek aan studie-interesse, en van culturele problemen zoals een gebrekkige talenkennis of de onwil om Nederlands te leren. De verantwoordelijkheid om daar iets aan te doen ligt enkel en alleen bij de alloctonen zelf, en niet bij de werkgevers.

Het is dan ook een zeer terechte en reële vrees dat dit soort van voorstellen er voor zal zorgen dat alloctonen nog minder dan nu reeds geneigd zullen zijn om een degelijke opleiding te volgen en om de moeite te doen om ten minste tweetalig te zijn. Waarom zouden ze ook. Dankzij deze voorstellen hebben ze daar geen enkele behoefte meer toe. Het zal volstaan om allochtoon te zijn om een baan te krij-

Gebrek aan studie-interesse ligt vaak aan de basis van werkloosheid

belang; enkel afkomst zal nog gelden om een baan te krijgen.

Rood cliëntelisme

Naast de quota wil men ook zogenaamde 'diversiteitconsulenten' invoeren, die niet alleen de sollicitatiegesprekken maar zelfs de beraadslagingen van de examencommissie kunnen bijwonen. Het ligt natuurlijk volledig in de lijn der verwachtingen dat deze 'consulenten' de oude getrouwen uit de progressieve en vooral onproductieve multikullobby zullen zijn; met als enig doel hun eigen agenda uit te voeren (lees: zoveel mogelijk vreemdelingen aan werk helpen). Het staat als een paal boven water dat dit systeem de deur naar totaal misplaatst en zelfs onwettig politiek dienstbetoon opent. Het cliëntelisme van de rode kameradenmaatschappij uit de vorige eeuw zal weer hoogdagen kennen in Brussel. Ditmaal met de steun van de CD&V en de liberale partijen.

'Consumenten tegen islamisering'

Op 19 juni stelde Filip Dewinter het initiatief 'Consumenten tegen islamisering' voor

In al hun ijver hun zogenaamde 'verdraagzaamheid' tegenover de islam te etaleren, voelen velen zich multicultureel geroepen zich te schikken naar de islamitische spijswetten. Op schooluitstappen van het Antwerpse stadsonderwijs krijgen alle leerlingen halal-maaltijden voorgeschoteld. Op school- en personeelsfeestjes wordt in toenemende mate rekening gehouden met de 'islamitische gevoeligheden'. Ook jeugdbewegingen schikken zich naar de islamitische voedingsgewoonten. De nationale directeur van de Chiro stelde over de zomerkampen: "Als er allochtone kinderen op kamp gaan, kookt de kookploeg ineens halal voor iedereen."

Stop halal

Op 19 juni stelde Filip Dewinter in het Antwerpse pershuis het initiatief 'Consumenten tegen islamisering' voor. Met dit initiatief maakt het Vlaams Belang duidelijk dat het zich verzet tegen de sluipende islamisering van de voedselketen. De halal-industrie is niet zo onschuldig als ze op het eerste gezicht lijkt, maar is een zoveelste tactiek van moslimfundamentalisten om agitatie te veroorzaken in de moslimgemeenschap teneinde moslims te radicaliseren en hen bij de les te houden. "Eet islamitisch en denk islamitisch", is hun boodschap. Door het veralgemenen van halal-producten heeft geen enkele moslim nog een excuus om westers te eten.

Wanneer men toegeeft aan de sharia-regels met betrekking tot voedsel, legitimeert men bovendien de sharia als geheel. De sharia legt niet alleen voedselvoorschriften op, de sharia spoort moslims ook aan tot haat tegenover ongelovigen, keurt huiselijk geweld tegenover vrouwen goed, voorziet onmenselijke lijfstraffen en staat ronduit vijandig tegenover onze westerse waarden en normen. Dat de zogenaamde verdraagzamen hier maar eens twee minuten over nadenken.

Vroeger namen veel in Europa levende moslims het niet zo nauw met de islamitische spijswetten. Ze aten weliswaar geen varkensvlees en alcohol werd niet of slechts in beperkte mate genuttigd, maar daar bleef het ook bij. Tegenwoordig propageren moslimradicalen echter alsmat strengere spijswetten, waarvoor ze ook respect eisen van niet-moslims.

'Halal' of 'haram'

Volgens de sharia (de islamitische wet) mag enkel voedsel dat 'halal' (toegestaan of rein) is, worden geconsumeerd. Voedsel dat haram (onrein) is, mag niet worden genuttigd. Vlees moet aan nogal wat voorwaarden voldoen om 'halal' te zijn. De slachter moet moslim zijn die bekwaam is in het slachten, het dier moet met de kop naar Mekka worden geplaatst en voordat het dier geslacht wordt, moet de slachter de woorden 'Bismillah Allahu Akbar' uitspreken. Dan wordt in één beweging de halsslagader van het dier, dat nog bij bewustzijn moet zijn, doorgesneden. Bepaalde diersoorten, zoals varkens, zijn sowieso niet halal. Ook van bloed afgeleide producten en het nuttigen van alcohol wordt aanzien als onrein.

In tal van vestigingen van Colruyt, Carrefour, Delhaize, GB en Cora worden inmiddels tal van halal-producten aan de consument aangeboden: halal

halal bouillons, halal bereide gerechten, halal verzorgingsproducten,... Van al deze producten wordt gegarandeerd dat ze geen 'onreine' ingrediënten bevatten. Colruyt promootte in zijn reclamefolder van juni 2008 een "gekookte worst op basis van gevogelte, bereid met 100% halal vlees. Bereid volgens de moslimtraditie".

Ook bekende merken springen op de halal-kar. Maggi, een merk van de firma Nestlé, biedt de klanten halal-soepen aan. Knorr voorziet naast de gewone bouillons ook vegetarische (islamitische en halal-correcte) bouillons in kip-, vis- en rundsmaak. Er zijn ook bedrijven die zich uitdrukkelijk richten op de halal-consument. Zo is er Mekkafood dat in Europa meer dan 30 halal-diepvriesproducten aanbiedt, "van partysnack tot een volledige maaltijd".

Wie past zich aan wie aan?

Moslimradicalen slagen erin om steeds strengere voedingsregels ingang te doen vinden in de moslimgemeenschappen in Europa. Ook voor tal van producten die op het eerste gezicht onschuldig lijken (o.m. snoepjes en gebak) eisen radicale moslims nu dat ze halal-gecontroleerd zijn. Zogenaamde halal-keurmerken werden uit de grond gestampt door radicale moslimorganisaties die moeten bewijzen dat voedsel in overeenstemming is

Anti-islamiseringscongres

Op 20 september vindt in de Duitse stad Keulen een eerste grote meeting plaats van Steden tegen Islamisering.

Deze 'Steden tegen Islamisering' is een krachtbundeling van lokale fracties van politieke partijen die zich verzetten tegen de islamisering van hun stad. Het is geen toeval dat de meeting in Keulen plaatsvindt. Keulen is, met een grote Turks-islamitische minderheid in zijn bevolking, een stad die in snel tempo islamiseert. In februari 2008 werd de Turkse premier Erdogan van de radicaal-islamitische AKP-partij er nog geestdriftig onthaald op een meeting met meer dan 20.000 aanwezige Turken. De meeting werd aangekondigd op grote 20m²-borden met daarop de boodschap: 'De Turkse leider komt naar Duitsland! Erdogan riep de Turken op de meeting op zich niet aan te passen en noemde inburgering zelfs een 'misdaad tegen de menselijkheid'.

In Keulen bevindt zich ook het

van de Diyanet Isleri Türk-Islam Birliği (DITIB), een vereniging die zo'n 900 Turkse organisaties in Duitsland overkoepelt en de lokale Duitse tak vormt van het Turkse ministerie van godsdienstzaken. De vereniging heeft vergevorderde plannen om in Keulen een enorme moskee te bouwen van ongeveer 16.500m² met ondermeer een gebedsplaats voor 1.200 gelovigen, een bibliotheek en een seminarieruimte. De moskee zou een 35 meter hoge koepel hebben en twee 55 meter hoge minaretten. Voorstellen om de hoogte van de minaretten te beperken, werden door DITIB resoluut van de hand gewezen.

Tegen de bouw van de megamoskee, die symbool staat voor de verovering van Keulen door de oprukkende islam, rijst veel verzet. Het verzet wordt politiek vertaald door de burgerbeweging Pro Köln die via een petitie 28.000 handtekeningen wist in te zamelen tegen de bouw en met vijf gemeenteraadsleden vertegenwoordigd is in de Keulense gemeenteraad. Volgend jaar in juni vinden in Duitsland gemeenteraadsverkiezingen plaats, waarbij pro Köln van de bouw van de moskee en de islamisering van de stad een belangrijk verkiezingsthema wil maken.

Anti-islamiseringscongres Keulen

In samenwerking met pro Köln organiseert het Vlaams Belang onder de koepel van 'Steden tegen Islamisering' op 20 september 2008 in de symbolische stad Keulen een grote meeting onder het motto 'Nee aan de islamisering - neen aan de Keulense grote moskee'. Hoofdsprekers op de bijeenkomst zijn Filip Dewinter, Markus Beisicht (voorzitter van pro Köln), Heinz-Christian Strache (voorzitter van de Oostenrijkse FPÖ), Jean Marie Le Pen (voorzitter van het Front National), Mario Borghezio (Europees parlamentslid van de Italiaanse regeringspartij Lega Nord) en Henry Nitzsche (lid van de Duitse Bondsdag, het Duitse parlement).

De meeting, waarop naast delegaties van de deelnemende steden en organisaties duizenden inwoners van Keulen worden verwacht, vindt plaats op de Keulse Heumarkt, dicht bij de Keulse dom en vangt aan om 12 uur. Naast politieke toespraken is er ook een muzikaal en cultureel programma. Zo zullen er informatie- en boekenstands zijn van tal van islamkritische verenigingen en uitgeverijen.

Ook Vlaams Belang mobiliseert!

Ook vanuit Vlaanderen zullen samen met Filip Dewinter enkele honderden Vlamingen richting Keulen trekken om hun solidariteit met de Keulenaars te tonen en hun protest tegen de islamisering van Europa te laten horen.

Vanuit Antwerpen is er op 20 september gratis busvervoer geregeld. De bus vertrekt om 7.45 uur aan het Antwerpse secretariaat, Amerikalei 98. De terugkomst is voorzien rond 21 uur. Het busvervoer is gratis, maar inschrijving is wel verplicht. Dit kan via 03/216.92.13.

Wim Van Osselaer

Beslist het volk?

In Baskenland en Schotland willen de regeringen de bevolking raadplegen over onafhankelijkheid. Of ze daarin zullen slagen is in beide gevallen onzeker.

Baskische manifestanten pleiten voor onafhankelijkheid

In Baskenland kan het in theorie snel gaan, tenminste als de nationalistische regionale premier Ibarretxe zijn zin doordrijft, en daar lijkt het wel op. Het Baskische regioparlement stemde eind juni in met het voorstel een referendum te houden over onafhankelijkheid op 25 oktober van dit jaar. Het voorstel van Ibarretxe haalde het met een nipte meerderheid van één stem. De beslissing wekte de woede op van de niet-nationalistische partijen in Baskenland zelf én van de Spaanse regering die nu beroep zal instellen bij het Spaanse Constitutionele Hof. Zolang die beroepszaak loopt, mag het referendum strikt genomen niet worden gehouden.

De Basken zouden bij de raadpleging twee vragen moeten beantwoorden. De eerste is of ze willen dat er via onderhandelingen een einde wordt gemaakt aan het geweld van de ETA. De tweede vraag luidt: hebben de Baskische partijen, zonder uitsluiting, het democratische recht om vóór 2010 te besluiten om de Basken opnieuw op te roepen tot een referendum? Die laatste vraag is wat cryptisch, maar in Baskenland weet iedereen waar Ibarretxe naar toe wil: eerst het gewapend conflict beëindigen en daarna een onafhankelijkheidsplan, dat onderhandeld is door alle nationalistische voorleggen aan de

De aanpak van Ibarretxe roept wel veel vragen op. De eerste is of er op 25 oktober überhaupt naar de stembus kan worden gegaan. Meer fundamenteel zal het aartsmoelijk zijn om alle nationalistische op één lijn te krijgen. De radicalen willen immers niet van een onafhankelijk Baskenland weten, zonder het aangrenzende Navarra. En ondertussen winnen de 'Spaanse' partijen terrein: bij volgende regionale verkiezingen is het mogelijk gedaan met het nationalistische bewind in Baskenland.

De meubelen zijn in Baskenland dus nog lang niet aan kant.

Schotland

In mei 2007 won de SNP op overtuigende wijze de Schotse regionale verkiezingen. De partij werd de grootste van Schotland en kwam aan zet bij de regeringsvorming. Dat werd uiteindelijk een minderheidskabinet met SNP-leider Alex Salmond als minister-president.

In augustus 2007 ontvouwde Salmond zijn plannen voor een referendum over Schotse onafhankelijkheid. Hij wil de Schotse bevolking de keuze laten tussen drie opties: een status-quo, meer bevoegdheden of totale onafhankelijk-

van de SNP, maar de andere partijen lopen er absoluut niet warm voor. De SNP leidt een minderheidsregering en kan het referendum er op eigen houtje niet doordrukken.

Vandaar dat de Schotse regering eerst een breed maatschappelijk debat organiseert: *The National Conversation*. Daartoe werd een speciale webstek op poten gezet, waar elke Schotse burger zijn mening kwijt kan over de constitutionele kwestie. Zelf zegt de regering duidelijk dat ze kiest voor onafhankelijkheid. Het debat gaat nu een tweede fase in, waarbij alle relevante maatschappelijke organisaties betrokken worden (vakbonden, culturele instellingen, het onderwijs, enz.). Aan dat zogenaamde 'middenveld' wordt gevraagd de kwestie intern met de leden te bespreken en zo mogelijk een standpunt te bepalen.

Ondertussen is al wel duidelijk geworden dat de optie van het status-quo door haast niemand meer wordt verdedigd: ook alle andere Schotse partijen, zelfs de conservatieven, zijn voor een verdere 'devolutie', dus voor meer bevoegdheden voor Schotland. Salmond heeft hen gevraagd een alternatief voor zijn onafhankelijkheidsoptie te formuleren, zodat de bevolking in het referendum een duidelijke keuze heeft tussen twee visies.

Waarnemers verwachten echter dat de andere partijen maar ten volle zullen meewerken, als het referendum (gepland voor 2010) wordt afgevoerd. Er zou dan onderhandeld worden over verregaande autonomie, maar wel binnen de contouren van het Verenigd Koninkrijk. De SNP hoopt van haar kant dat *The National Conversation* al op voorhand een voorkeur voor onafhankelijkheid bij de publieke opinie aan het licht brengt, wat de druk op de tegenstanders gevoelig zou verhogen.

Wat de uiteindelijke uitkomst zal zijn, is moeilijk te voorspellen, maar één ding is zeker: Schotland zal er hoe dan ook op vooruit gaan.

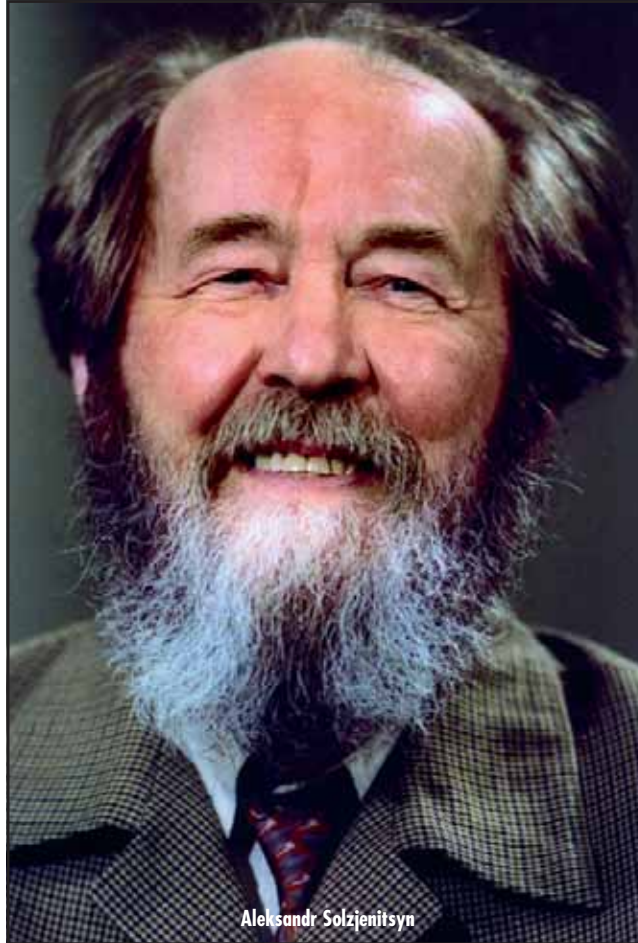
Solzjenitsyn overleden

Op 3 augustus jongstleden overleed de Russische auteur en Nobelprijswinnaar Aleksandr Solzjenitsyn (1918-2008).

Hij was één van de eersten die in de voormalige Sovjet-Unie het misdadige karakter van het communisme onder Jozef Stalin aan de kaak stelde. Voor vele Russen geldt Solzjenitsyn vandaag nog steeds als hét symbool van de aanklacht tegen de gruweldaden die gedurende decennia in naam van het communisme werden gepleegd.

“Antisovjetactiviteiten”

Solzjenitsyn heeft destijds met zijn literair werk lijf en leden geriskeerd om dat te zeggen wat vele van zijn landgenoten slechts durfden te denken. In 1945, toen hij nog in het Rode Leger diende, uitte hij in zijn brieven reeds kritiek op het onmenselijke bewind van Stalin. Voor deze ‘misdad’ onderging hij het lot dat miljoenen onschuldige Sovjetonderdanen moesten ondergaan. De beschuldiging van “anti-Sovjetactiviteiten” werd voldoende geacht om hem voor 10 jaar tot de ontberingen van een Siberisch werkkamp te veroordelen. Solzjenitsyn gaf zich na deze ervaring nog niet gewonnen, wel in tegendeel. In 1962 begon zijn literaire strijd met het boek ‘Een dag uit het leven van Ivan Denisovitsj’, dat over het kampleven handelt en na een persoonlijke tussenkomst van Chroestsjov kon worden gepubliceerd. Zijn absolute meesterwerk is de driedelige ‘Goelagarchipel’ (1973), waarin hij het droeve lot van een groot aantal slachtoffers in Stalins kampen beschrijft. Maar de Stalin-gezinde opvolgers van Chroestsjov toonden zich niet bepaald ontvankelijk voor dergelijke literatuur. In 1974 werd Solzjenitsyn zijn nationaliteit ontnomen en moest hij zijn land verlaten. Ook het lezen van deze werken was in de Sovjet-Unie een hachelijke onderneming. Men was hiervoor aangewezen op een clandestien circuit.

Aleksandr Solzjenitsyn

Nationalisme

Solzjenitsyn schreef niet alleen tegen het stalinisme, omdat het uiterlijk een barbaars en misdadig systeem was, of omdat uitgerekend hij er ook slachtoffer is van geworden. De auteur staat tevens bekend als een standvastige, conservatieve Russische nationalist. Het spreekt daarom voor zich dat Solzjenitsyn niet kon verdragen, noch lijdzaam toezien hoe zijn Moedertje Rusland met haar eeuwenoude orthodoxe cultuur systematisch werd vernietigd door de Rode Tsaar en diens handlangers. Zijn literair werk gaat bijgevolg niet enkel over de dagelijkse sleur in de stalinistische werkkampen. Solzjenitsyns oeuvre heeft een diepere betekenis en leest eveneens als een algemene aanklacht tegen het

levensbeschuwing. Het is de ideologie die zijn volk probeerde te ontkerstenen en van zijn culturele wortels te ontdoen, om het vervolgens in een gevoelloos werkinstrument te veranderen. Het Sovjetsysteem geloofde in de afbraak van de traditionele en de opbouw van een geheel nieuwe maatschappij en de creatie van een nieuwe mens. Solzjenitsyn durfde het aan om zijn volk te openbaren tot welke absurditeit, wilkeur en brutaliteit dit utopische experiment heeft geleid. Hij rekende af met wat hem en vele van zijn volksgenoten was aangedaan, maar ging zeer zeker ook de levensbeschouwelijke dialoog niet uit de weg. Helaas had de Sovjet-Russische gedachtepolitie het niet echt op een open dialoog begrepen.

Solzjenitsyn had, als Russisch nationalist en traditionalist, ook heel wat kritiek op het Westen, hoewel hem daar jarenlang een veilig onderkomen werd geboden. Toch verdient hij ook hier al het lof dat hem in zijn eigen land werd betuigd. Als consequent en onbuigzaam nationalist heeft hij zijn nek

uitgestoken voor zijn volk. Hij is nooit gedraaid met de wind uit eigenbelang. Solzjenitsyn was een doorzetter, zoveel is zeker. Hij wist eertijds het gevecht tegen kanker tot een goed einde te brengen, meer nog overwon hij nadien samen met zijn volk de kanker die men communisme noemt.

Zijn oeuvre blijft een waarschuwing voor de toekomst. Misschien is zijn verzameld werk wel eens het lezen waard voor hedendaagse politici à la Steve Stevaert en Louis Michel, die graag het glas heffen met communistische dictators. Het werk van Solzjenitsyn is zeker ook een aanrader voor de PS'ers die enige tijd terug vol bewondering Noord-Korea bezochten.

45 jaar taalgrens

Op 1 september 1963 werd de taalgrens in België definitief vastgelegd.

De Belgische revolutie van 1830 schiep een liberale unitaire staat waar de maatschappelijke elite Frans sprak, ook in Vlaanderen. In de Grondwet van 7 februari 1831 werd de taalvrijheid afgekondigd in artikel 30: *“Het gebruik van de in België gesproken talen is vrij; het kan niet worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken.”* Maar de eerste taalwet (19 september 1831) voerde het Frans in als enige officiële taal voor de wetgeving. Taalvrijheid in België kwam dus neer op taaldwang aangezien in alle gelegingen van de maatschappij het Frans als staatstaal gold. Uit de onderdrukking van het Nederlands in Vlaanderen ontstond de Vlaamse Beweging.

Taalstrijd

Het is dankzij de Vlaamse Beweging dat in België, via de moeizame totstandkoming van taalwetten, het Nederlands als officiële taal werd erkend. Dat gebeurde met de Gelijkheidswet van 18 april 1898, bijna 70 jaar na het ontstaan van België. De wet werd in de Kamer probleemloos gestemd maar in de Senaat uitgehold: enkel het Frans was rechtsgeldig, het Nederlands had slechts het statuut van officiële vertaling. Bovendien bleef Vlaanderen tweetalig en het leger en de diplomatie eentalig Frans. Hoger onderwijs in het Nederlands was tevens onbestaande. Pas in 1930 werd de universiteit van Gent vernederlandst. Het zou nog tot 1968 duren alvorens de Leuvense universiteit eentalig Nederlands zou worden. En er mocht dan al een beperkte taalwetgeving bestaan, de toepassing ervan liet veel te wensen over. Zo werd de grondwet pas in 1967 (!) officieel in het Nederlands afgekondigd.

De Franstaligen stonden huiverachtig tegenover de erkenning van twee talen in het ganse land. Wallonië was immers een-talig Frans en hield vast aan het territorialiteitsprincipe dat binnen een bepaald territorium taalhomogeniteit nastreeft. De Franstaligen verzetten er zich echter tegen dat het territorialiteitsprincipe ook in Vlaanderen zou gelden. In 1921 werd het land ingedeeld in twee eentalige gebieden, Vlaanderen en Wallonië, en een tweetalig gebied, Brussel. Onder het motto “streektaal = bestuurstaal” werden vele Vlaamse gemeenten ook in hun bestuur vernederlandst. Maar de Franstaligen konden in Vlaanderen blijven rekenen op extra bescherming vanwege de Belgische overheid. Daar kwam pas een einde aan in 1932 toen de taalwetgeving daadwerkelijk werd gebaseerd op het territorialiteitsprincipe.

De vastlegging van de taalgrens

De taalgrens lag in 1932 echter nog altijd niet vast. De talentellingen, onderdeel van de tienjaarlijkse volkstelling, werden misbruikt als verfransingsinstrument in Vlaamse gemeenten rond de taalgrens en rond Brussel. Zo kon het taalregime van een gemeente gewijzigd worden indien bleek dat een taalminderheid in een meerderheid veranderd was. De talentellingen werden echter gemanipuleerd en de ongelooftwaardigheid van de talentelling van 1947 – die op een sterke achteruitgang van het Nederlands aan de taalgrens en rond Brussel wees – leidde tot de vastberaden actie van de Vlamingen om de taalgrens eens en voorgoed vast te leggen en zo de eentaligheid van Vlaanderen veilig te stellen.

In 1948 werd op voorstel van de Luikse christendemocraat Pierre Harmel een *Centrum van Onderzoek voor de Nationale Oplossing van de Maatschappelijke, Politieke en Rechtskundige vraagstukken van de*

verschillende gewesten van het land opgericht. Deze parlementaire onderzoekscommissie werkte van 1949 tot 1953 en bracht in 1958 haar eindverslag uit in de Kamer dat de basis legde voor de taalwetten van 1962-1963, de culturele autonomie en de latere grondwetsherzieningen. De politieke afdeling van het Centrum boog zich over de taalgrensproblematiek. De bedoeling was om de taalgrens vast te leggen en te streven naar homogene taalgebieden. Het onderzoek gebeurde echter niet op wetenschappelijke basis maar was eerder het gevolg van een politiek akkoord. Onder de roomsrode regering Lefèvre-Spaak (1961-1965) diende de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken Arthur Gilson op 14 november 1961, eveneens Franstalig christendemocraat, een wetsontwerp in tot *wijziging van provincie-, arrondissements- en gemeentegrenzen aan de Nederlands-Franse taalgrens* dat in grote lijnen gebaseerd was op de conclusies van het verslag van het Centrum-Harmel.

Na de behandeling en goedkeuring door Kamer en Senaat op 31 oktober 1962, werd de wet op 8 november 1962 door de koning bekrachtigd en afgekondigd, voorafgegaan door twee grote Vlaamse marsen op Brussel (1961 & 1962). De wet werd van kracht op 1 september 1963 en legde de taalgebieden en de taalgrens definitief vast, gebaseerd op het territorialiteitsprincipe dat het gebruik van een bepaalde taal in en met de overheidsdiensten koppelt aan een bepaald territorium. Komen en Moeskroen werden overgeheveld van West-Vlaanderen naar de Franstalige provincie Henegouwen en de zes Voerense gemeenten - met heel wat minder inwoners - gingen onder luid

Waa's protest van Luik naar Limburg. De wet van 30 juli 1963 over het taalgebruik in het onderwijs bevestigde de regel dat het onderwijs in de streektaal moet worden gegeven. In Vlaanderen werden de Franstalige overgangsklassen dan ook afgeschaft. Maar de wet gaf de Franstaligen de mogelijkheid om in de faciliteitengemeenten Franstalige kleuter- en lagere scholen op te richten, wat ook gebeurde.

Taalfaciliteiten

Tijdens de onderhandelingen over de wet inzake het gebruik der taal in bestuurszaken (2 augustus 1963) op het kasteel te Hertoginnedal werd een compromis uitgewerkt. België werd opgesplitst in vier taalgebieden: Nederlands, Frans, Duits en het tweetalige Brussel. De Vlaamse randgemeenten werden niet bij Brussel gevoegd en het tweetalige Brussel werd beperkt tot de 19 gemeenten. Ook bedrijven werden verplicht de streektaal te gebruiken in documenten voor hun personeel. Maar de Franstaligen slaagden er wel in om taalfaciliteiten af te dwingen in zes randgemeenten: Wemmel, Kraainem, Wezembeek-Oppem, Sint-Genesius-Rode, Drogenbos en Linkebeek. Die geven Franstaligen het (voor)recht in hun contact met de overheid het Frans te gebruiken. Een historische vergissing, zoals later zou blijken. Overigens was het niet duidelijk of de faciliteiten gezien moesten worden als een overgangsmaatregel en vormden de zes randgemeenten, ondanks een overwegend Nederlandstalig statuut, een apart arrondissement.

Er kwamen ook taalfaciliteiten voor een

aantal taalgrensgemeenten. In Vlaanderen faciliteiten voor Franstaligen in Bever, Herstappe, Mesen, Ronse, Spiere-Helkijn en Voeren. En in het Franse taalgebied faciliteiten voor Nederlandstaligen in Edingen, Komen-Waasten, Moeskroen en Vloesberg.

Betonnering van de faciliteiten

De taalwetgeving van 1962-63 legde het fundament voor de federalisering van België. Met de derde grondwetsherziening van 1970 – de eerste stap in de hervorming van een unitaire naar een zogenaamd federale staat – werden de taalgebieden grondwettelijk verankerd en kreeg het territorialiteitsprincipe een grondwettelijke basis. De zes faciliteitengemeenten werden toegevoegd aan het arrondissement Halle-Vilvoorde en maakten nu ondubbelzinnig deel uit van Vlaanderen. Met deze grondwetsherziening werd echter ook de Vlaamse meerderheid geneutraliseerd door de invoering van de alarmbelprocedure en de techniek van de bijzondere meerderheden. Zo is voor grondwetswijzigingen een bijzondere meerderheid vereist: een tweederde meerderheid én een gewone meerderheid in elke taalgroep.

De Franstaligen behaalden met de staats-hervorming van 1988 opnieuw een historische overwinning. Toen werden de taalfaciliteiten in de zes Vlaamse randgemeenten rond Brussel grondwettelijk verankerd, wat volledig tegemoetkwam aan de Franstalige visie op de taalfaciliteiten als een verworven recht. Dat Brussel een volwaardig derde gewest werd, was evenzeer een Franstalige overwinning.

Taalgrens wordt staatsgrens

De Vlamingen hadden gehoopt dat de taalgrenswet een einde zou maken aan de Franstalige expansiezucht en de verfransing van Vlaanderen. De faciliteitenregeling vormt echter een uitzondering op het principe van de eentaligheid van de deelgebieden. De aantrekkingskracht van deze voorrechten voor Franstaligen was en is in de Rand rond Brussel zo enorm dat de Franstalige partijen hun eis tot uitbreiding van Brussel vandaag kunnen onderbouwen met een hoge verfransingsgraad in de faciliteiten- en andere randgemeenten. Pas als Vlaanderen de stap zet om van de taalgrens een staatsgrens te maken kan de verfransingsmachine daadwerkelijk gestopt worden.

*“Wanneer ik een beetje geld heb, koop ik me daarvan boeken.
Wanneer er dan nog wat over is, koop ik eten en kledij.”*

Erasmus

Vlaanderen onafhankelijk. Hoe moet dat dan?

door Karim Van Overmeire

De auteur geeft een antwoord op 30 vragen in verband met Vlaamse onafhankelijkheid. Hij kijkt daarbij naar drie vergelijkbare situaties in Noorwegen-Zweden, Tsjecho-Slovakije en Servië-Montenegro. Ook het ‘eeuwige probleem’ Brussel wordt niet uit de weg gegaan. Met een ontwerp van grondwet voor het onafhankelijke Vlaanderen krijgt men een idee hoe dat Vlaanderen er uit kan zien.

€ 1 • 240 blz. - pocketversie *Promo!*

OPERATIE VLAAMSE ONAFHANKELIJKHEID

Operatie Vlaamse onafhankelijkheid

door Gerolf Annemans

Verslagboek van de evaluatiedag ‘Volk, word staat’ van 24 november 2007 in het Federale Parlement. Hierin wordt de vermeende Belgische meerwaarde en een eventuele staats hervorming getoetst aan de bevoegdheidsoverdrachten en de fiscale autonomie. Brussel en de Vlaamse Rand worden eveneens diepgaand behandeld.

€ 10 • 210 blz.

De Poorters van Babel. Het Kalifaat van Knokke

door Jef Elbers

In de nieuwe Europese staat Vlaanderen landt onverwachts een spookvliegtuig, met een honderdtal Arabieren en zwarte mensen aan boord. Niemand weet wie die illegale immigranten zijn en waar ze vandaan komen.

€ 12,50 • 256 blz.

60 nationalistische figuren

door Roeland Raes

‘60 nationalistische figuren’ brengt een reeks biografische schetsen van zeer uiteenlopende figuren uit de Vlaamse en heelnederlandse beweging.

€ 12,50 • 224 blz.

Bestellen kan via:

0472 603 552 • bestellen@uitgeverijegmont.be

Een volledig overzicht van ons boekenaanbod vindt u op:

www.uitgeverijegmont.be

**UITGEVERIJ
EGMONT**

MADOUPELLEIN 8 BUS 2
1210 BRUSSEL

Een noodzakelijke oorlog?

Jan Lievens

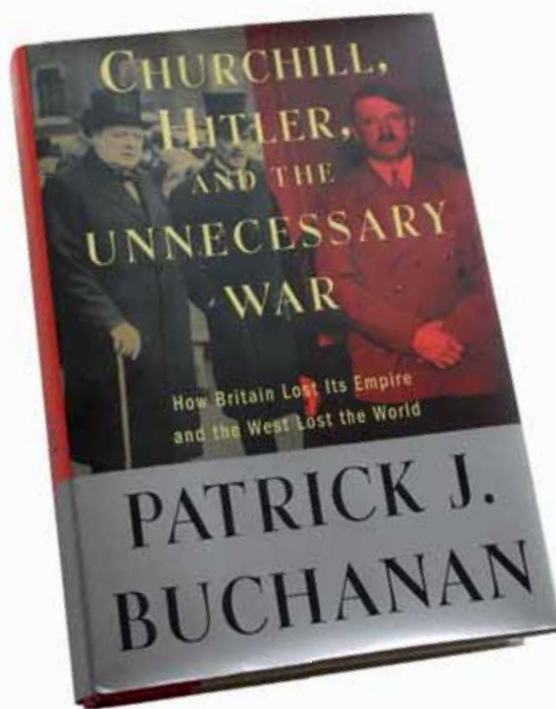
In het controversiële nieuwe boek 'Churchill, Hitler, and the Unnecessary War' werpt de Amerikaanse conservatieve auteur Patrick Buchanan nieuw licht op de oorzaken van twee wereldoorlogen die van de 20ste eeuw de meest bloedige in de geschiedenis maakten en een einde brachten aan 500 jaar Westerse overheersing. Hij stelt de vraag of de twee wereldoorlogen wel noodzakelijk waren of de onvermijdelijke gevolgen van kolossale diplomatieke blunders. Was het Britse rijk gedoemd om in elkaar te storten, of was dit het resultaat van strategische blindheid en grove inschattingfouten? Buchanan beoogt voornamelijk dat WO II niet de 'goede oorlog' was, maar integendeel onnodig was. Niet verwonderlijk dus dat het boek insloeg als een bom. Zo wijdde het weekblad *Newsweek* er onrechtstreeks haar omslagverhaal *What Would Winston Do?* (23 juni 2008) aan.

Een van de belangrijkste argumenten is dat de Britse oorlogsgarantie aan Polen van 31 maart 1939 een fatale blunder was. De Britten konden immers in geval van een conflict niets doen om Polen ter hulp te komen. Bovendien werd de beslissing over oorlog en vrede in handen gelegd van een regime dat ondermeer door de gekende Britse militaire historicus Basil H. Liddell Hart omschreven werd als "mannen met een zeer dubieus en onsta-

biel oordeel". Uiteindelijk leidde deze kapitale fout tot de tweede wereldoorlog met talloze miljoenen doden tot gevolg. Na de oorlog kwam de helft van Europa onder de knoet van Stalin. Pas tegen het einde van de 20ste eeuw was Europa bevrijd van het communisme.

Waarom is een boek over WO II zo brandend actueel dat *Newsweek* – na *Time* het grootste weekblad in de Verenigde Staten – er aandacht aan besteedt? Dat heeft alles te maken met het bloed- en geldverblindende buitenlands beleid dat is vastgelopen in Afghanistan en Irak. Wat te denken van de *imperial overstretch* met meer dan 700 militaire basissen overal ter wereld en verbintenissen om landen te verdeigen die niets te maken hebben met het nationaal belang van de VS. Buchanan besluit dat de VS vandaag vaak dezelfde fouten maken die het Britse rijk hebben neergehaald. Een grootmacht is vaak zijn eigen ergste vijand.

De auteur bewijst eens te meer een getalenteerd schrijver te zijn met een scherp inzicht in de geschiedenis. Dit vuistdikke boek mag tevens beschouwd worden als een eerbetoon aan zijn vader die lid was van de America First-beweging, de grootste anti-oorlogsbeweging uit de Amerikaanse geschiedenis, die zich verzette tegen oorlogsdeelname tijdens WO II en als belangrijkste woordvoeder de beroemde vliegenier Charles Lindbergh had.

Churchill, Hitler, and the Unnecessary War. How Britain Lost Its Empire and the West Lost the World.
Patrick J. Buchanan
Crown Publishers, New York, 2008.
xxiv + 520 blz.
25,10 euro

Een vergeten Vlaamse bedevaart

Frederik Pas

Auteur Pieter Jan Verstraete brengt met deze rijk geïllustreerde uitgave een vergeten geraakt stukje vaderlandse geschiedenis onder de aandacht: de Vlaamse bedevaarten naar het Duitse stadje Münsterseifel. Oud-Oostfronters en symphisanen trokken er tussen 1956 en 1972 jaarlijks naar het graf van enkele Vlaamse oorlogsvrijwilligers. Dodenherdenkingen waren hen in eigen land immers verboden. Aanvankelijk gebeurde dat zonder enig probleem. Stadsbestuur en bevolking van het stadje verleenden alle medewerking en na enkele jaren namen er honderden mensen deel aan het gebeuren...

Medio jaren '60 kwam echter de ommekeer. Een hetze tegen de bedevaarten in enkele Belgisch-francophone kranten werd gre-

politici gingen zich vervolgens moeien en plots werden de vreedzame bedevaarders SS-misdadigers en kampbeulen. De bedevaarten werden meer en meer bemoeilijkt en zelfs verhinderd door uiterst linkse antifa-studenten en demonstranten allerhande. In 1968 kwam het zowaar tot een vechtpartij op het kerkhof. Het zou het einde inluiden van de dodenherdenkingen in Münsterseifel. Het deelnemersaantal brokkelde zienderogen af en met de 18de bedevaart werd een stukje Vlaamse geschiedenis afgesloten.

Vlaamse bedevaarten naar Münsterseifel
Pieter Jan Verstraete, uitgever
104 blz.
ISBN 978-90-79497-010

MAGAZINE VAN DE VLAAMS-NATIONALE PARTIJ

September 2008

Jaargang 5 Nr. 9

Verantw. uitgever:

Bruno Valkeniers, Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Hoofdredacteur: Philip Claeys

Redactiesecretaris: Frederik Pas

Redactiemedewerker: Ann De prins

Opmaak: Guido Schuermans

Redactieraad:

Joris Van Hauthem, Wim Wienen, Monika Persoons,
Marc Joris, Ludo Leen, Koen Dillen, Jan Lievens,
Steven Creyelman, Wim Van Dijk, Dirk De Smedt
Werner Somers, Wim Van Osselaer, Stijn Hiers,
Evert Hardeman, Tomas Verachtert.

Redactie: Tel. 02/219.60.09

Fax redactie: 02/219.72.74

Illustraties: Fré

Foto's: Marcel Steeman, Ben Bessemans

Vlaams Belang Internet:

<http://www.vlaamsbelang.org>

E-post: info@vlaamsbelang.org

Vlaams Belang Jongeren Internet:

<http://www.vbj.org>

E-post: info@vbj.org

E-post redactie:

vlaamsbelangmagazine@vlaamsbelang.org

Nationaal secretariaat:

Madouplein 8/9 - 1210 Brussel

Oplage: 26.000

Abonnement 1 jaar: € 9

Bank: 320-0808816-03 - Vl. Belang-nationaal

SLECHT RESULTAAT VOOR
BELGISCHE ATLETEN

PROMOTIEMATERIAAL

Te bestellen via

winkel.vbj.org

VBJ - Polo 'Vlaanderen Eerst'

Zwartgele polo van hoge kwaliteit met
vooraan een klein en achteraan een groot
'Vlaanderen Eerst'-logo.

12 euro

T-hemdje 'Rechts zonder complexen'

Een donkerblauw T-hemdje van hoge kwaliteit
met vooraan en achteraan de tekst 'Rechts
zonder complexen'.

10 euro

T-hemdje - anti-Che

Een wit T-hemdje van hoge kwaliteit met
vooraan een klein en achteraan een groot
anti-Che-logo.

10 euro

VBJ - Sleutelhanger/flesopener

Een stijlvolle mat zilveren sleutelhanger/flesopener
met de slogan Eigen Volk Eerst!

2,50 euro

VBJ - T-hemdje

Een zwart T-hemdje van hoge kwaliteit met
vooraan een klein VBJ-logo en achteraan
de slogan 'Jong, Vlaams, Rebels'.

8 euro

13de historische beurs Vlaamse Beweging

Zondag 19 oktober 2008 (9 - 16 u.)

Feestzaal NILANIA
Kesselsesteenweg 52, 2560 Nijlen

Deze tweedehands- en antiquariaatsmarkt is uitsluitend gewijd aan de geschiedenis van de Vlaamse Beweging en de nationale beweging in Nederland, Zuid-Vlaanderen en Zuid-Afrika, en is geen militaria-beurs!

De netto-opbrengst van de inkomgelden wordt geschonken aan het Bormshuis en het Voorpost-boetefonds.

Organisatie: Vlaamse Verzamelaarskring

Inlichtingen en inschrijvingen voor standhouders:
Lode van Pessel, Zandvekenvelden 7b, 2560 Nijlen (03 481 82 76)
Jos Piersaert, Zwaluwlaan 28, 2560 Nijlen (03 481 71 88)
Luk Pledonnd, Volkstraat 30, 2000 Antwerpen (03 216 15 25)
e-post: vlaamse_verzamelaarskring@telenet.be

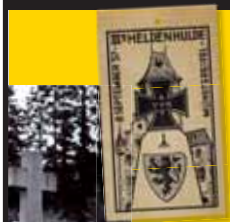
Affiches, pamfletten en een digitale advertentie voor plaatsing in tijdschriften en op websites zijn te verkrijgen bij vlaamse_verzamelaarskring@pandora.be

Inkom: 2,50
euro

Vlaamse bedevaarten naar Münsterseifel – Piet van Rossem en het 'vergeten' Vlaams Blok (jaren 1950)

Naar aanleiding van het verschijnen van het boek
"Vlaamse bedevaarten naar Münsterseifel" van Pieter Jan Verstraete.

Dubbeltentoonstelling van
dinsdag 3 juni 2008
tot en met
zaterdag 8 november 2008

gratis toegankelijk op
dins-, woens- en vrijdag
van 14 u. tot 17 u.
en op zaterdag van 10 u. tot 16 u.

Bormshuis
Volkstraat 30
2000 Antwerpen

Tel. 03 238 33 99 • info@bormshuis.org • www.bormshuis.org

HEMIG

BVBA

Centrale Verwarming

Nieuwbouw, en renovatie
Gasolie, Gas, en vaste brandstoffen
Onderhoud en herstellingen
Controle stookolietanks
Gehabiteerd-Gasinstallateur

Invoerder van Atmos

Hout vergassingsketels
Pellet ketels
Combiketels hout - Pellets
Combiketels Hout - Gasolie
Hout - Gas

Sanitair

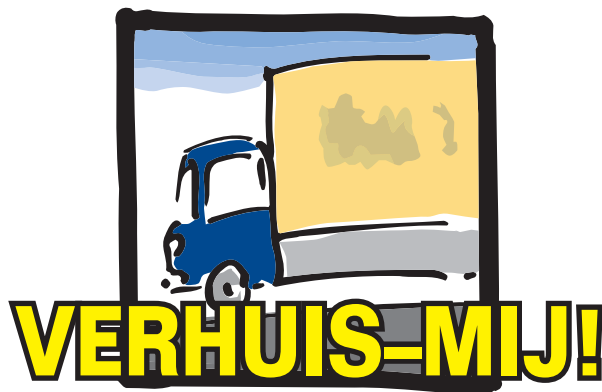
Nieuwbouw, en renovatie
Totale badkamerrenovatie

Klaverstraat 1, 2520 Emblem

Tel. 03 475 94 77 • GSM 0473 66 04 13 • Fax 03 475 94 79

info@hemig.be • www.hemig.be

Alle verhuizingen:

privé • zakelijk • binnen- en buitenland

Containerverhuis lucht- en zeevaart

Ladderliften tot 10de verdiep

Meubelbewaring

Prijzen en offerte:

tel./fax: 02/377 25 47

gsm: 0497/48 01 08

Doorfaxen van lidkaart partij (VLB) of
identiteitskaart Vlaanderen (gele) -5% korting

AANLEG-ONDERHOUD
van tuinen

RENOVATIE/SNOELwerken

BOOMVERZORGING

CREATIEVE TUINONTWERPEN

TE HUUR:

PROFESSIELE HOUTKLIEVER

Tel /Fax: 03/383 05 28

GSM: 0486/10 15 43

hans.couttenye@skynet.be

Traiteur Service Sigrid
Koken bij u thuis of op locatie

- Recepties
- Buffetten
- Communiefeesten
- Levering aan huis
- Totale feestverzorging

Voor ieders budget!

Tel.: 03/383.05.28

traiteursigrid@hotmail.com

GSM.:0485/73.08.18

BTW:BE 863-236-355

ONTMOSSEN VAN DAKEN
PROMOTIE -10%
BEL NU 0497/90.95.61

Andere werkzaamheden:

- Plaatsen van duivenpinnen en bladopvangsers in goten
- Preventieve behandeling van mos op daken, vloeren en muren

Altijd offerte gratis

WEBBREEZER SOLUTIONS

Een webstek voor uw afdeling
zonder enige technische kennis?

**webdesign
webhosting
domeinregistratie**

Meer dan 30 afdelingen
gebruiken het systeem al!

www.webbreezersolutions.be

Webbreezer Solutions bvba • Baliestraat 33 • 8000 Bruaae • info@webbreezersolutions.be

Algemene schilderwerken

- Renoveren en schilderen van oude eiken keukens

Vrijblijvend prijsofferte

Veerle MENDONCK

Tel. 03/321.01.88

Gsm 0478/31.07.92

UW HUIS, MIJN ZORG

| E.P.D.M. Dakwerken

| Nieuwbouw, renovatie en isoleren van platte daken

Zelfwerkend patroon

Michel Denolf

Tel. 03/3842022 Gsm 0496/890325 Fax 03/2905712

Michel.Denolf@pandora.be

GEVELRENOVATIE
ALLE DAKWERKEN
ALLE KARWEIEN
RENOVATIES

EERLIJKE PRIJS VOOR KWALITEITSWERK

Bert Segers

0497/90 95 61

INDUSTRIE
VAN LANGENDONCK C.

Reinigen en Buiten dienst stellen van ondergrondse mazouttanks

Volgens OVAM VLAR II

Afgeleverd met attest

Afbraak van Tanks en constructie

Tel 03/321 92 24 Fax 03/322 42 37

OVAM ERKENNING 8628 / 52446

VRIJDAG 5 SEPTEMBER

ANTWERPEN. Brabobar met F. Dewinter in Secretariaat, Van Maerlantstraat 14, om 19.30u. Inl.: M. Van den Eynde, 03/216.92.13.

HALLE. Kaasbuffet in Alspuut, J. Ameysstr. Inl.: W. Demuylder, 0497/05.10.71.

ZATERDAG 6 SEPTEMBER

HALLE. Kaasbuffet in Alspuut, J. Ameysstr. Inl.: W. Demuylder, 0497/05.10.71.

EEKLO. Familiedag VB Meetjesland met M-R. Morel op Terreinen, Past. Bontestr. 78B, Balgerhoeke om 14u. Org.: VB district Eeklo. Inl.: S. Calle, 0486/77.90.09.

STEKENE. Gespreksnamiddag over Karel Dillen met K. Dillen en P. J. Verstraete in OC De Statie, Stadionstr. 113 om 15u. Inl.: I. De Cock, 03/779.78.68.

ZONDAG 7 SEPTEMBER

WILLEBROEK. Brunch met M-R. Morel in 't Fonteyntje, Schotelveldstr. 23 om 10u. Inl.: K. Eeraerts, 0476/40.64.30.

WOENSDAG 10 SEPTEMBER

DEURNE. Gespreksavond 'Mei '68 in de contramine beleefd' met F. Van den Eynde in het secretariaat, Turnhoutsebaan 105 om 20u.

VRIJDAG 12 SEPTEMBER

IEPER. Lezing over Hugo Verriest om 20u. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

ZATERDAG 13 SEPTEMBER

IEPER. Tooghedagen met promostand, springkasteel en terrasje ter gelegenheid van de braderie van 14 tot 18u. Inl.: Regiosecr., 057/44.62.10.

ZONDAG 14 SEPTEMBER

PAJOTTENLAND. 2de verkeerde wandeldag. Org.: VB Roosdaal. Inl.: M. Steeman, 0479/37.46.03.

KAMPENHOUT. Drankstand op de jaarmarkt in het centrum van 9 tot 13u. Inl.: M. Fannes, 016/65.52.88.

HAALTERT. Streekproeverij met antiek- en rommelmarkt, Sint-Goriksplein van 11 tot 20u. Inl.: M. Provost, 0472/98.64.62.

IEPER. Tooghedagen met promostand, springkasteel en terrasje ter gelegenheid van de braderie van 14 tot 18u. Inl.: Regiosecr., 057/44.62.10.

IEPER. Boekvoorstellingen in Vlaams trefcentrum, Stationsstr. 63 om 15u. Org.: Vlaamse Culturele Kring Ieper. Inl.: N. Six, 0479/30.41.01.

ZATERDAG 20 SEPTEMBER

KEULEN. Anti-islamiseringscongres. Gratis busvervoer vanuit Antwerpen. (zie pg. 21)

GAVERE-ASPER. Eetfestijn met B. Valkeniers in zaal Nova, Steenweg. 82 om 19u. Inl.: X. Schamp, 0486/96.34.93.

ZONDAG 21 SEPTEMBER

KAPELLEN. Breughelbuffet met F. Dewinter in jeugdcentrum De Biz, Eikendreef 3 om 15u. Inl.: M. Van den Eynde, 03/216.92.13.

INGOOIGEM. Wandeling in de streek van Stijn Streuvels met J. Deweer en E. Tack. Samenkomst in zaal Stijn Streuvels, Sint-Antoniusstr. 19 om 14u. Org.: VBJ regio Kortrijk. Inl.: V. Verheye, 0493/76.45.88.

OOSTKAMP. Gezinsdag in Kasteel der Lakebosschen, Lakebossendreef 4 van 14 tot 18u. Inl.: Regiosecr., 050/39.72.81.

ZATERDAG 27 SEPTEMBER

ZICHEM. 4de kiekendag in zaal Munt, Markt om 12u. Org.: VB Scherpenheuvel-Zichem, Diest en kern Bekkevoort. Inl.: Regiosecr., 016/20.43.01.

DENDERMONDE. Jaarlijkse kwis in zaal de Sportvriend, Rootjensweg, Grembergen. om 20u. Inl.: B. Pas, 0485/41.20.91

ZONDAG 28 SEPTEMBER

STABROEK. Stand op de dorpsdag in Dorpsstraat van 9 tot 18u. Inl.: G. Van Gansen, 0495/76.82.94.

SINT-PIETERS-LEEUV. 3de ontbijtgesprek met F. Vanhecke in De Merselborre, Schaliestr. 2, Vlezenbeek om 10u. Inl.: E. Longeval, 0494/17.39.19.

TEMSE. Biefstuk-frietfestijn in zaal De Leeuwerck, Gasthuisstr. 72 van 12 tot 16u. Inl.: A. Peeters, 0478/34.87.12.

VRIJDAG 3 OKTOBER

NIJLEN. Mossselfestijn in Kantine FC Vera, Goorstr. om 17u. Inl.: J. Zander, 03/481.89.29.

ZATERDAG 4 OKTOBER

OOSTENDE. Herfstbuffet in zaal De Griffioen, Stene Dorpstr. 87 om 20u. Inl.: Regiosecr., 059/80.80.81.

DONDERDAG 9 OKTOBER

GENT. Viering 20 jaar VB in de gemeenteraad met F. Van den Eynde in Crypte Sint-Pietersabdij om 20u.

ZATERDAG 11 OKTOBER

MERELBEKE. Eetfestijn met B. Valkeniers in GC Groenendal, Brande-

gems Ham om 19u. Inl.: P. De Ganck, 0473/80.42.99.

LINT. Afdelingsetentje met J. Penris en H. Verreyt in CC De Witte Merel, Liersestwg. 25 om 19.30u. Inl.: J. Verreyt, 0479/84.44.93.

ZONDAG 12 OKTOBER

BUGGENHOUT. Kippenfestijn in Parochiaal Centrum Sint-Nicolaas (nieuwe locatie!), Jachtweg 2 van 11.30 tot 19u. Inl.: P. De Vos, 0495/23.99.59.

VRIJDAG 17 OKTOBER

OUDENAARDE. Thema-avond 'Waarden en normen' met G. Van Steenberge en B. Stevenheydens in Black Horse, Abdijstr. 79, Ename om 20u. Inl.: H. Van den Broecke, 0495/47.35.14.

ZATERDAG 18 OKTOBER

RUMST. Breughelfestijn in zaal Hof van Lachenen (nieuwe locatie), Mechelsestwg. 81 om 17u. Inl.: H. Vollebergh, 015/31.32.11.

BOECHOUT. Afdelingsetentje met M-R. Morel in parochiecentrum Vremde, Boomkesstr. 4 om 19u. Inl.: W. Liekens, 0497/40.94.74.

ZONDAG 19 OKTOBER

NIJLEN. 13de Historische beurs Vlaamse Beweging (zie pg. 29)

DONDERDAG 23 OKTOBER

HAALTERT. Promotiestand op de jaarmarkt, Bruulstr. van 9 tot 14u. Inl.: M. Provost, 0472/98.64.62.

ZATERDAG 25 OKTOBER

LEUVEN. Breughelavond met B. Valkeniers in zaal 't Celestijntje, Celestijnenlaan 19, Heverlee van 17.30 tot 23.30u. Inl.: Regiosecr., 016.20.43.01.

SCHELLE. Kaas- en wijnavond met F. Dewinter in Gemeentelijke basisschool, Provinciale stwg. 100 om 18u. Inl.: L. Haucourt, 03/288.96.31.

ZONDAG 26 OKTOBER

GERAARDSBERGEN. Eetfestijn in zaal Manolito, Onkerzelestr. 241, Onkerzele om 11u. Inl.: S. Bourlau, 0475/35.19.04.

DINSDAG 11 NOVEMBER

STEKENE. Ontmoetingsdag 'Het Belgische Ongeluk' met W. Somers, R. De Bont, K. Van Overmeire en B. Pas in OC Boudelo, Klein-Sinaai om 14u. Inl.: R. De Boever, 03/789.25.02.

Promo

VLAANDEREN ONAFHANKELIJK

HOE MOET DAT DAN?

€1 (POCKETVERSIE)

**KARIM
VAN OVERMEIRE**

*30 vragen - 30 antwoorden
3 praktische voorbeelden
1 ontwerp van Grondwet*

UITGEVERIJ
EGMONT

MADOUPLEIN 8 BUS 2 • 1210 BRUSSEL

TEL.: 0472/60 35 52 • FAX: 02/219 72 74